

Arrest

nr. 309 788 van 12 juli 2024
in de zaak RvV X / II

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ
Broustinlaan 88/1
1083 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 10 oktober 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 september 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 maart 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. SAKHI MIR-BAZ.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn en België te zijn binnengekomen op 12 februari 2022, dient op 14 februari 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 9 november 2022 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker gehoord wordt op 7 juni 2023.

1.3. Op 11 september 2023 neemt de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de adjunct-commissaris) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Afghaans staatsburger, Pashtoun en soennitische moslim. U verklaart geboren te zijn op 21 Jaddi 1383. Dit komt overeen met 10 januari 2005. Op basis van het leeftijdsonderzoek dat u onderging in België bent u echter geboren op 21 september 1997. U woonde van uw geboorte tot vertrek in Dargalai, in het district Kama van de provincie Nangarhar. U ging naar school tot de negende graad.

Uw paternale nonkel, genaamd D.M. (...) was lid van de taliban. Ongeveer zeven of acht jaar geleden stapte hij echter over van de taliban groepering naar Daesh (Islamitische Staat) om daar een leiderschapsfunctie in te vullen. Hierna kwam hij 's nachts uw broer, H. (...) (CGVS (...), DVZ (...)), vragen om wapens in diens winkel te verstoppert. Later kwamen jullie te weten dat met die wapens een aanval op een ranger met soldaten was gebeurd. Na het bezoek van uw nonkel sloot uw broer zijn winkel en keerde hij naar huis. Een buur van de winkel, genaamd W.S. (...), zag het bezoek van uw paternale nonkel aan de winkel en informeerde de overheid.

De volgende ochtend kwamen soldaten de winkel doorzoeken en namen de wapens mee. Uw jongere broer, I. (...), zag dit en informeerde meteen uw gezin. Uw broer, H. (...), ging naar het huis van uw schoonbroer. Hierna kwamen de soldaten naar uw ouderlijk huis. Ze vroegen naar uw broer, die net gevlucht was. Omdat uw broer niet thuis was, namen ze uw vader mee. Uw vader werd gevangen gehouden in het districtshuis tot de avond. De maliks van het dorp hebben hem vrij gekregen omwille van zijn psychologische problemen waarvoor hij medicatie nodig had.

Twee dagen nadat de soldaten de wapens meenamen uit de winkel, kwam uw paternale nonkel naar uw huis om het leven van H. (...) te bedreigen aangezien uw nonkel dacht dat hij de overheid had geïnformeerd over de wapens en ze daarom de winkel waren binnen gevallen.

Enkele dagen later werd uw paternale nonkel gearresteerd door de overheid. Hij zat eerst in de gevangenis van Bagram, later in Pul-e-Charkhi. Daesh-leden kwamen meerdere keren zoeken naar uw broer, maar ze vonden niemand. Daarna kwamen ze niet meer terug.

Uw paternale nonkel werd vrijgelaten uit de gevangenis bij de machtsvername door de taliban. Hierna kwam hij naar uw huis met vier andere leden van Daesh. Hij vroeg waar H. (...) was en bedreigde zijn leven. Hij zag foto's die u had afgeprint van H. (...) met S.M. (...), een persoon die uw broer leerde kennen in België en van wie u vermoedt dat hij voor de Amerikanen werkte in Afghanistan. Door het zien van deze foto's zou uw oom te weten zijn gekomen dat H. (...) zich in het buitenland bevond. Hierop dwong hij u mee te gaan met hem richting Mamakhel en Metakhel waar de leden van Daesh verbleven in de bergen. U bleef daar drie nachten en drie dagen, totdat u ontsnapte in de nacht toen u voor de eerste keer het huis van uw nonkel moest bewaken. U vluchtte naar het huis van uw maternale nonkel in Qalai Khund.

Uw moeder vertelde dat uw paternale nonkel nadien naar uw ouderlijk huis kwam en uw leven bedreigde, aangezien hij dacht dat u zijn verblijfplaats zou tonen aan de taliban. De imam van uw dorp, genaamd Qari Inam Ul Haq, zag dit bezoek en alsook dat u eerder verplicht met uw paternale nonkel mee moest gaan. De imam informeerde de taliban over wat hij had gezien.

De dag na het bezoek van uw paternale nonkel kwam de talibanoverheid langs bij uw ouderlijk huis. Ze doorzochten het huis, omdat ze dachten dat u bij Daesh hoort. Ze schoten op fotokaders waarin zich foto's bevonden van u en van uw broer met S.M. (...).

Omwille van bovenstaande redenen verliet u Afghanistan op 28 Sunbula 1400. Dit komt overeen met 19 september 2021. U kwam aan in België op 12 februari 2022 en diende hier op 14 februari 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

Na uw vertrek vernam u dat de taliban in totaal drie keer naar uw ouderlijk huis kwamen en het doorzochten op zoek naar u. De taliban zonden ook vijf dreigbrieven naar het districtshuis van Kama na uw vertrek uit Afghanistan over een periode van september 2021 tot oktober 2022. Hierin vroegen ze u zich te presenteren bij het districtshuis of bij het politiehoofdkwartier om een aantal veiligheidsvragen te beantwoorden. Na de vijfde en laatste dreigbrief zouden de taliban nog langs geweest zijn bij uw ouderlijk huis, op zoek naar u.

Uw vader is overleden aan zijn psychologische problemen toen u onderweg was van Afghanistan naar België. Een maand voor het persoonlijk onderhoud verhuisde uw moeder, met uw broers en zussen, samen met het gezin van uw maternale nonkel naar Pakistan. Ze verblijven daar illegaal in een park.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten neer bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ): (2) een kopie van attest onderwijs tot negende jaar, (3) kopieën van vijf dreigbrieven van de taliban. Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS legt u deze documenten neer ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming: (1) kopieën van het paspoort en identiteitsdocumenten van uw broer in België, (4) vijf kaders met schoten erdoor, (5) een badge van uw werk in V. (...) Gent, (6) documenten van de psychologische problemen van uw vader, (7) een telefoonnummer van UNCHR dat uw familie kreeg in Pakistan, (8) de enveloppe waarmee uw documenten naar België verstuurd werden, (9) een legalisatie van uw geboorteakte. Na het persoonlijk onderhoud bracht u nog een USB-stick naar het CGVS, met daarop: een video van een veld (00:12); een video van binnenin een huis waarop kisten en kleren te zien zijn (00:08); een video van dezelfde kisten, kasten, matrassen en een zetel en een tweede en derde kamer waar ook spullen en matrassen in liggen (01:29); een video waarin mannen verzameld zijn rond een auto (00:09); een foto van een gegraven put en een foto van een zandpad.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratief dossier dient er te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban (CGVS, p.19). Onwaarschijnlijkheden, vaagheden en incoherenties maken echter dat er geen geloofwaardig kan worden gehecht aan het relaas waarop u uw vrees baseert.

Voorafgaand dient opgemerkt te worden dat u zich op de DVZ aanvankelijk voordeed als een minderjarige. U verklaarde geboren te zijn op 10 januari 2005 (Registratie Verzoek om Internationale Bescherming, d.d. 14/02/2022). Er werd een leeftijdsonderzoek uitgevoerd op 25/02/2022, waaruit bleek dat uw leeftijd minstens 23 jaar is, waarschijnlijk nog hoger, en u dus niet kan worden beschouwd als minderjarige. Op 08/03/2022 legde uw sociaal assistent een kopie van uw Afghaanse identiteitsdocument voor aan de Dienst Voogdij, waarin staat dat u geboren bent op 10 januari 2005. De Dienst Voogdij aanvaardde dit document niet, aangezien het geen gelegaliseerd document en eensluidend verklaarde kopieën zijn (Dienst Voogdij, Kennisgeving van ons beslissing: u bent ouder dan 18 jaar oud, d.d.02/05/2022). Op 31/03/2022 legde uw sociaal assistent een foto van uw Afghaanse paspoort voor (geldig tot 20 december 2023), waarin staat dat u geboren bent op 10 januari 2005. Dit document werd niet aanvaard door de Dienst Voogdij, gezien het geen origineel document is en gezien het verschil tussen de leeftijd op het document en de leeftijd bepaald door de leeftijdstest te groot is (Dienst Voogdij, Kennisgeving van ons beslissing: u bent ouder dan 18 jaar oud, d.d.02/05/2022). Op 17/05/2022 legde uw advocaat een originele gelegaliseerde geboorteakte neer, waarin staat dat u geboren bent op 10 januari 2005 (zie administratief dossier, groene map, document nr. 9). Dit document werd wederom niet aanvaard door de Dienst Voogdij, gezien het verschil tussen de leeftijd op het document en de leeftijd bepaald door de leeftijdstest te groot is (Dienst Voogdij, Kennisgeving van ons beslissing: u bent ouder dan 18 jaar oud, d.d.27/06/2022). Gevraagd naar uw leeftijd bij het CGVS, stelt u opnieuw dat u geboren bent op de eenentwintigste dag van de tiende maand van 1383 volgens de Afghaanse kalender (CGVS, p.3). Dit komt overeen met 10 januari 2005 (zie administratief dossier, blauwe map, nr.4). Dit zou u op het moment van het persoonlijk onderhoud 18 jaar oud maken, hoewel u volgens het leeftijdsonderzoek minstens 23 jaar oud zou moeten geweest zijn op 25/02/2022 (zie boven). Op basis van bovenstaande blijkt dan ook dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen omtrent uw leeftijd. Van een verzoeker om internationale bescherming kan verwacht worden dat hij van bij aanvang en tijdens de procedure waarheidsgetrouwe verklaringen aflegt over zijn identiteit. Het feit dat u intentioneel geprobeerd hebt om de Belgische asielinstanties te misleiden doet afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

U haalt aan dat u vervolging vreest door de taliban omwille van de wapens die door uw oom in de winkel van uw broer H. (...) werden achtergelaten en de gebeurtenissen die hierop volgden (CGVS, p. 8-10). Uw broer H. (...) zou in het kader van deze problemen destijds ook het land verlaten hebben (CGVS, p. 8-10).

Hierover moet ten eerste benadrukt worden dat er geen geloof gehecht kon worden aan de verklaringen die uw broer H. (...) aflegde over zijn vluchtmotieven ten overstaan van het CGVS (zie administratief dossier, blauwe map, nr. 1). Hierdoor kan ook aan de door u afgelegde verklaringen die in het verlengde hiervan liggen niet zomaar geloof gehecht worden. In de beslissing van H. (...) werd hieroverals volgt gemotiveerd:

“De reden waarom u niet in aanmerking komt voor een erkenning als vluchteling in de zin van de Vluchtelingenconventie is omdat uw verklaringen met betrekking tot de gebeurtenissen die de rechtstreekse aanleiding zouden gevormd hebben tot uw vertrek uit Afghanistan weinig overtuigend zijn.

Vooreerst is het merkwaardig dat uw oom en de taliban wapens in uw winkel wilden komen verbergen nadat ze een aanslag gepleegd hadden. Volgens uw verklaringen brachten ze wapens die gebruikt waren in een aanval in Kalai Ghond (Kalai Akhund) naar uw winkel in Dargalai (Dargali) op zo'n half uur rijden van elkaar (gehoorverslag CGVS, p. 13, 14). Uw schoonbroer had blijkbaar een grotere winkel in Sangar Sarai, vlakbij het districtscentrum. U verklaart dat de taliban de wapens naar uw winkel brachten om niet ontdekt te worden in het ochtendgloren (gehoorverslag CGVS, p. 13). Het is dan ook merkwaardig dat ze wel het risico nemen een groot deel van het district Kama te doorkruisen om tot bij uw winkel te komen, terwijl bijvoorbeeld Sangar Sarai waar uw schoonbroer zijn winkel heeft makkelijker bereikbaar is via een geasfalteerde weg van Kalai Akhund (zie kaarten toegevoegd aan administratief dossier). Men zou verwachten dat mochten ze daadwerkelijk willen schuilen ze dichter bij de getroffen regio zouden blijven. Het is eveneens opvallend dat u

zonder enige tegenkanting akkoord ging. Deze vaststelling ondermijnt het feit dat de taliban u vroegen enkele wapens in uw winkel te verbergen.

Bovendien is het merkwaardig dat de overheid naar uw huis komt om u te zoeken maar uw vader arresteert. Nog voor er enige duidelijkheid is verlaat u uw huis en vlucht naar het huis van uw zus en schoonbroer. Nochtans is het niet zeker dat de militaire politie u zou willen arresteren. U bent zelf weggevlucht alvorens u wist dat ze naar uw huis zouden komen en zonder te weten wat ze wilden (gehoorverslag CGVS, p. 15). Het is niet ondenkbaar dat ze gewoon met u wouden praten of u ondervragen naar de oorsprong van de wapens, zonder u ergens van te beschuldigen of enige schade te berokkenen. Deze vaststelling ondermijnt verder uw relaas.

Daarnaast is het ook weinig waarschijnlijk dat uw oom u plots zou willen rekruteren om jihad te doen omdat de militaire politie bij u binnen gevallen was (gehoorverslag CGVS, p. 12). Uw oom sprak nooit rechtstreeks met u over de jihad, hij zou het enkel aan uw moeder hebben gezegd (gehoorverslag CGVS, p. 13). Tegen u hield hij het bij vragen zoals waarom u uw baard niet laat groeien (gehoorverslag CGVS, p. 12, 13). U wist tot het incident met de wapens zelfs niet dat uw oom bij de taliban was, wat weinig geloofwaardig is (gehoorverslag CGVS, p. 12). U kan wel exact zeggen onder welke commandant hij stond maar heeft helemaal geen idee sinds wanneer hij de taliban steunde (gehoorverslag CGVS, p. 12), merkwaardig. Uit informatie blijkt dat de taliban doorgaans geen personen tegen hun zin rekruteren, de kans op een succesvolle afloop is immers klein. Uit die informatie blijkt eveneens dat gedwongen rekrutering door de taliban zelden of nooit voorkomt. Er zijn voldoende personen die vrijwillig willen toetreden tot de taliban (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier), het is dan ook niet nodig om mensen tegen hun zin te rekruteren. U kan ook niet zeggen waarom uw oom u juist wou rekruteren (gehoorverslag CGVS, p. 13). Daarnaast dient er ook opgemerkt te worden dat uit specifieke landeninformatie (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier) blijkt dat rekrutering door de taliban meestal op collectief niveau, via connecties en propaganda in madrassas wordt georganiseerd. Concreet betekent dit dat het meestal de stamouderen en commandanten zijn die hun achterban onder druk zetten om zich aan te sluiten, wat i.c. zeker niet het geval is, de dorpelingen tonen zich eerder anti-taliban (gehoorverslag CGVS, p.13) en behalve uw oom heeft nooit iemand anders u gevraagd zich aan te sluiten bij de taliban (gehoorverslag CGVS, p. 13). Afghanistan-specialist Giustozzi stelt zelfs dat de concrete bedreiging van families om zonen als strijder te leveren, uitzonderlijk is (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). In het licht van deze vaststellingen is het niet aannemelijk dat de taliban u zou willen rekruteren.

Daarnaast weet u niet wat er na uw vertrek allemaal is gebeurd. De overheid zou u nog 4 keer komen zoeken zijn maar verder deden er zich geen incidenten meer voor. Uw oom zou nog eenmaal aan uw moeder hebben gevraagd waar u was, vervolgens weet u niet meer wat er gebeurde (gehoorverslag CGVS, p. 14). U heeft er zelfs geen idee van of de taliban u nog steeds zoeken (gehoorverslag CGVS, p. 14). Het is opvallend dat u weinig tot geen interesse toont in het verdere verloop van de gebeurtenissen, ondanks uw contacten met uw familie in Afghanistan. Van iemand die asiel aanvraagt kan men verwachten dat deze interesse toont in zijn zaak. Dat u in het geheel niet weet wat er na uw vertrek is gebeurd is merkwaardig en komt uw geloofwaardigheid niet ten goede. Samenvattend wordt geoordeeld dat u het CGVS onvoldoende heeft kunnen overtuigen van het feit dat de taliban of de overheid en de ouders dient te vrezen. U toont bijgevolg niet aan dat u een gegronde vrees heeft voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch een risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 §2 a en b van de Vreemdelingenwet.”

Gezien er geen geloof gehecht kan worden aan H. (...)’s beweringen betreffende de oorzaak van zijn en uw problemen in Afghanistan, namelijk de problemen met uw nonkel en de wapens die hij achterliet in de winkel van uw broer, kan er bijgevolg evenmin geloof gehecht worden aan de problemen die er het gevolg van waren en die het voorwerp uitmaken van uw persoonlijke vluchtmotieven (CGVS, p. 8-10).

Daarenboven konden ook uw eigen verklaringen omtrent deze vluchtmotieven allerminst overtuigen omwille van vaagheden, onwaarschijnlijkheden, inconsistenties en tegenstrijdigheden met de verklaringen van uw broer, H. (...).

Ten eerste, stelt u dat uw paternale nonkel, genaamd D.M. (...), ongeveer 7 of 8 jaar geleden van de taliban naar Daesh overstapte (CGVS, p.7). U vermeldde echter bij DVZ niet dat uw oom oorspronkelijk lid was van de taliban. U stelt enkel dat hij lid is van Daesh en in deze hoedanigheid wapens kwam verstopten in de winkel van H. (...) (DVZ, Vragenlijst CGVS, d.d.04/11/2022, vraag 5). Tijdens het persoonlijk onderhoud bevestigt u dat uw nonkel met zijn mede Daesh leden wapens wenste te verstopten in uw broers winkel (CGVS, p.10). Uw broer H. (...) daarentegen heeft in diens verklaringen ten opzichte van het CGVS echter niets over Daesh vermeld, en sprak zelfs met geen woord over uw nonkels lidmaatschap bij deze groepering, ondanks dat hij zich volgens uw verklaringen nog in Afghanistan bevond toen uw oom naar Daesh overstapte (zie administratief dossier, blauwe map, nr. 1 en 6; CGVS, p.7). Uit de verklaringen van H. (...) blijkt ook duidelijk dat uw oom lid was van de taliban toen hij de wapens in de winkel verstopte (zie administratief dossier, blauwe map, document nr. 1, p.1 en document nr. 6, p.10-12), wat dus geenszins verenigbaar is met uw verklaringen hierover. Deze vaststellingen ondermijnen uw algemene geloofwaardigheid.

Ten tweede, stelt u dat de gebeurtenissen die uw broer vermeldde tijdens zijn persoonlijk onderhoud en het CGVS reeds als ongeloofwaardig beoordeelde (zie boven), namelijk dat uw nonkel wapens in de winkel van uw broer vroeg te verstopten, ook de reden en oorsprong zijn van uw problemen (CGVS, p.8-9). Uw

verklaringen over deze, toch wel cruciale gebeurtenis en de nasleep hiervan, blijken echter niet overeen te stemmen met die van uw broer H. (...). Uw broer H. (...) verklaarde dat er acht mannen inclusief uw oom op de bewuste nacht naar zijn winkel kwamen om geweren achter te laten (zie administratief dossier, blauwe map, document nr. 6: Gehoorverslag 2016, p.13), terwijl u zegt dat ze met vier inclusief uw nonkel waren (CGVS, p.10). Een dichtbij de winkel wonend persoon zou het bezoek van de talibs aan de winkel hebben gezien en verklikt hebben aan de overheid. Volgens u was dit W.S. (...) (CGVS, p.11). Volgens de verklaringen van H. (...) was dit echter een zekere E. (...) (zie administratief dossier, blauwe map, document nr. 6: Gehoorverslag 2016, p. 14 en 16). U legt verder ook een tegenstrijdige verklaring af over hoelang uw vader werd vastgehouden in het districtshuis nadat de soldaten op bezoek kwamen bij uw ouderlijk huis op zoek naar uw broer H. (...). Uw broer vertelde dat uw vader twee dagen en één nacht in het districtshuis bleef (zie administratief dossier, blauwe map, document nr. 6: Gehoorverslag 2016, p.17), terwijl u stelt dat hij in de ochtend werd meegenomen en later die avond op dezelfde dag thuis was gebracht (CGVS, p.12). Deze verklaringen zijn niet eensluidend, wat de geloofwaardigheid van een reeds ongeloofwaardig bevonden relaas nog verder ondermijnt. Geconfronteerd met uw broers verklaring dat uw vader twee dagen en één nacht werd vastgehouden, verschuilt u zich achter uw jonge leeftijd ten tijde van de gebeurtenissen die overigens zeven of acht jaren geleden gebeurd zijn. U voegt toe dat u deze dingen hebt gehoord van uw moeder (CGVS, p.12). Dit is geen verschoning voor deze tegenstrijdigheid. Deze incidenten gebeurden ongeveer in 2015 volgens uw broers verklaringen (zie administratief dossier, blauwe map, document nr. 6: Gehoorverslag 2016, p.15-16). U zou in 2015 18 jaar geweest zijn, volgens de leeftijd bepaald aan de hand van het leeftijdsonderzoek (zie boven). Van een achttienjarige jongeman kan verwacht worden zich meer details te herinneren van incidenten die aan de basis zouden liggen van uw vrees ten aanzien van de taliban en Daesh. Er kan bovendien redelijkerwijze verwacht worden dat u deze incidenten recentelijk heeft besproken met uw broer, aangezien jullie zich allebei in België bevinden. Indien u bovendien niet zeker zou zijn van de periode waarin uw vader toen werd meegenomen, kan verwacht worden dat u dat ook onmiddellijk zo zou aangeven. Er werd u bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS benadrukt dat het beter is om het aan te geven wanneer u iets niet weet, dan iets te verzinnen (CGVS, p. 1-2). Dat u pas nadat u gewezen wordt op bovenstaande tegenstrijdigheid, aangrijpt dit eigenlijk niet goed te weten omwille van uw jonge leeftijd, kan daarom niet volstaan als verschoning. Bovenstaande elementen tasten de geloofwaardigheid van uw verklaringen dan ook enkel verder aan.

Ten derde, werd uw paternale nonkel enkele dagen na het incident gearresteerd en vastgehouden in de gevangenis van Bagram en later in de gevangenis van Pul-e-Charkhi (CGVS, p.13). Vooreerst kan u enkel duiden dat uw nonkel "enkele dagen" nadien werd gearresteerd (CGVS, p.13). Uw maternale nonkel en dorpelingen stelden jullie op de hoogte ervan (CGVS, p.13). Meer (gedetailleerde) informatie hebt u niet, wat opmerkelijk is. U stelt enkel dat uw maternale nonkel jullie vertelde dat uw paternale nonkel klaarblijkelijk in de gevangenis van Pul-e-Charkhi werd vastgehouden, omdat iemand hem daar had bezocht. Gevraagd wie uw paternale nonkel dan bezocht zou hebben in de gevangenis van Pul-e-Charkhi, antwoordt u enkel dat u het niet weet, maar dat er geruchten rondgingen in het dorp dat uw paternale nonkel contacten en conversaties had met grote Wahhabi leiders in de gevangenis (CGVS, p.13-14). Dit zijn zeer vage antwoorden, waardoor ook bovenstaande elementen de geloofwaardigheid van uw verklaringen op de helling plaatsen.

Ten vierde gebeurde het incident met de wapens in de winkel van uw broer in ongeveer 2015 volgens uw broers verklaringen (zie administratief dossier, blauwe map, document nr. 6: Gehoorverslag 2016, p.15-16). Over de periode daarna verklaart u dat Daesh in het begin één of twee keer per week naar uw huis kwamen op zoek naar uw broer. Ze sloegen uw moeder, bedreigden jullie en vroegen om uw broer van het buitenland terug te roepen naar Afghanistan. Later kwamen ze niet meer (CGVS, p.14-15). Het is weinig geloofwaardig dat de Daesh-leden uw familie enkel bedreigden, en geen verdere acties uitvoerden, voor een periode van 2015 tot de machtsovername in 2021 (CGVS, p.14-15). Hiermee geconfronteerd, stelt u dat u in deze periode te jong was (CGVS, p.15). Dit verweer overtuigt niet, aangezien u geen (jong) kind was in deze periode. U zou in 2015 18 jaar geweest zijn, volgens de leeftijd bepaald aan de hand van het leeftijdsonderzoek (zie boven). Bovendien blijkt uit bovenstaande verklaringen dat u toen ook reeds bedreigd werd en dat uw moeder zelfs geslagen werd in die periode, wat er allerminst op wijst dat Daesh rekening zou houden met iemands jonge leeftijd. Dat uw oom in deze periode gevangen gehouden werd, kan allerminst volstaan als uitklaring. Gezien hij een leiderspositie zou gehad hebben in de groepering (CGVS, p.8), kan verwacht worden dat dit hem niet zou tegenhouden om wraak te nemen op uw familie en hij ook dan het bevel had kunnen geven aan andere leden van Daesh om wraak te nemen, of dat deze leden dit spontaan zouden doen uit trouw aan hun leider. Daarenboven nam uw familie geen voorzorgsmaatregelen tegen eventuele problemen met Daesh (CGVS, p.14). Indien jullie echter daadwerkelijk schrik hadden voor problemen met Daesh, wat ook blijkt uit uw verklaringen (CGVS, p.14), kan verwacht worden dat jullie meer zouden ondernemen om jullie veiligheid te garanderen. U verklaart hierover dat jullie gewoon thuis waren en uw vader psychologische problemen had (CGVS, p. 14). Dit kan niet overtuigen als verklaring voor het gebrek aan voorzorgen voor het gevaar dat jullie konden lopen door de bedreigingen van Daesh.

Ten vijfde, wanneer uw paternale nonkel werd vrijgelaten uit de gevangenis bij de machtsovername door de taliban, kwam hij enige tijd later naar uw huis op zoek naar uw broer, H. (...) (CGVS p.8). U kan echter niet duiden hoeveel dagen na de val van de overheid dit was (CGVS, p.15). Hij en vier andere Daeshleden

kwamen rond elf uur naar uw huis. Uw nonkel zag de foto's van H. (...) hangen die u had afgeprint en concludeerde dat H. (...) in het buitenland was (CGVS, p.15). Hierop nam hij u mee naar zijn verblijfplaats met andere Daeshleden in de bergen nabij Metakhel (CGVS, p.16). U verklaart eerst dat u daar bleef gedurende drie dagen en drie nachten (CGVS, p.9). Later stelt u echter dat u twee nachten bij uw paternale nonkel bleef (CGVS, p.18). Deze inconsistentie komt de geloofwaardigheid van uw relaas niet ten goede. Uiteindelijk kon u ontsnappen van de verblijfplaats van Daesh. Uw verklaringen omtrent uw ontsnapping zijn opnieuw niet aannemelijk. Het is uiterst ongeloofwaardig dat uw nonkel u als enige zijn huis liet bewaken in de nacht, gezien hij u mee had genomen als gevangene uit wraak en wantrouwen voor uw families daden tegenover hem. U verklaart dat u deze taak kreeg omdat een jongen die volgens het beurtensysteem zou moeten bewaken, ziek geworden was (CGVS, p. 9 en 16). Deze uitleg overtuigt alles behalve betreffende uw nonkels keuze om u (alleen) te laten bewaken. Bovendien zou men verwachten, gezien uw nonkel de lokale leider is van de Daesh-groepering en u nog nooit eerder zijn huis had bewaakt, laat staan alleen, dat uw nonkel voorzorgen zou nemen omtrent wie zijn huis bewaakt, aangezien er toen reeds een talibanoverheid aan de macht was. U kreeg zelfs geen uitleg over hoe u het machinegeweer diende te gebruiken (CGVS, p.17). Men zou verwachten dat oom zeker wil zijn dat hij u kan vertrouwen, gezien uw families daden in het verleden tegenover hem, en dat u het bewaken kan volbrengen, aldus ook het geweer kan gebruiken bij gevaar, zeker als u alleen zijn huis bewaakt. Hiermee geconfronteerd, stelt u dat u het vertrouwen van uw nonkel won door dingen te zeggen zoals: "De taliban zeiden dat ze jihad zouden doen, maar eens ze de macht hadden over het hele land, hebben ze een algemene amnestie afgekondigd", "Ik zal een bom plaatsen in het districtshuis" en "Waarom realiseerden de taliban een vrede? Ik zal hen doden" (CGVS, p.16). Het is echter niet plausibel dat uw wantrouwige nonkel u zo snel vertrouwde na enkele holle uitspraken, gezien het verleden van uw familie. Deze vaststellingen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende uw ontvoering en ontsnapping.

Ten zesde, na uw ontsnapping van de verblijfplaats van Daesh, kwam uw paternale nonkel de nacht nadien uw ouderlijk huis bezoeken. U bevond zich toen reeds bij uw maternale nonkel in Qalai Khund. Uw paternale nonkel was bevreesd dat u zijn verblijfplaats zou verraden aan de talibanoverheid (CGVS, p. 9 en 18). De imam zag uw paternale nonkel terug vertrekken bij uw huis en lichtte de overheid in. De volgende dag kwam de taliban overheid naar uw ouderlijk huis en doorzochten ze het huis omdat ze u verdachten banden te hebben met Daesh vanwege het bezoek van uw paternale nonkel (CGVS, p. 9 en 18). Hierna kwamen de taliban nog twee keer om het huis te doorzoeken en gaven ze nog vijf dreigbrieven af (CGVS, p.18). Op de volgende data werden brieven verzonden volgens de documenten die u voorlegt: 1443/2/14; 1443/2/29; 1444/2/8; 1444/2/17 en 1444/Awal/28 (zie administratief dossier, groene map, document nr. 3). Dit komt overeen met de volgende data: 22 september 2021; 7 oktober 2021; 5 september 2022; 14 september 2022 en 24 oktober 2022 (zie administratief dossier, blauwe map, documenten nr. 7-11). Gevraagd wanneer de taliban de laatste brief kwamen afleveren, antwoordt u op de achtste dag van de tweede maand van 1444 (CGVS, p.19). Dit is echter de datum van de derde brief, niet de vijfde en laatste. Bovendien is de eerste brief gedateerd op 22 september 2021 en vraagt u zich te melden op 1400/6/30. Dit komt overeen met 21 september 2021 (zie administratief dossier, blauwe map, document nr.12). De tweede brief is gedateerd op 7 oktober 2021 en vraagt u zicht te melden op 1400/6/13. Dit komt overeen met 4 september 2021 (zie administratief dossier, blauwe map, document nr. 13). Het is zeer opmerkelijk dat deze brieven u verzoeken zich te melden op een datum die reeds had plaatsgevonden op het moment van het betekenen van de brieven. Daarnaast werd u ook gevraagd waarom de taliban een periode van een jaar wachten bij het verzenden van de drie laatste dreigbrieven, ten opzichte van de eerste twee brieven. U antwoordt dat de districtschef en politiefchef veranderden. U legt uit dat de eerdere chefs de brieven sneller verstuurd en de nieuwe deden het slechts later (CGVS, p.18). Deze uitleg is geen verschoning voor de afwezigheid van brieven voor een jaar. Het is allerm minst aannemelijk dat de taliban geen daden uitvoerden gericht op uw familie of brieven stuurden voor een periode van een jaar, zoals u zelf verklaart en dan plots weer wel (CGVS, p.18). Dit is des te opmerkelijker aangezien de machtsovername in augustus 2021 gebeurde. Alle macht viel in de handen van de taliban, bijgevolg konden ze hun gang gaan zonder enige consequenties. Dat ze desondanks nog tot september 2022 wachtten om uw familie verder te viseren en brieven te versturen, kan niet overtuigen dat u of uw familie daadwerkelijk door hen gevisereerd zou worden, integendeel. Verder is dat ook de reden waarom het ongeloofwaardig is dat de taliban uw familie na de vijfde brief slechts bezochten en daarna niet meer hebben aangesproken of lastig gevallen, zoals uw verklaring luidt (CGVS, p.19). Deze vaststellingen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw verklaringen enkel verder.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen omtrent uw vluchtmotieven.

De documenten die u neerlegt doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Documenten hebben immers slechts bewijswaarde indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is.

Het paspoort en identiteitsbewijs van uw broer en de legalisatie van uw geboorteakte geven hoogstens een indicatie van jullie identiteiten. De legalisatie van uw geboorteakte werd hierboven reeds besproken. Uit de psychologische documenten van uw vader, uw schoolattest en de badge van uw werk in V. (...) Gent kan geen verband worden afgeleid met uw verklaringen over uw vervolgingsfeiten in Afghanistan, waardoor ook zij de beoordeling van het CGVS niet kunnen wijzigen. Met het telefoonnummer van UNHCR in Pakistan wilt

u aantonen dat uw familie zich daar nu illegaal bevindt en wilt u hulp vragen voor hen van de Belgische overheidsdiensten (CGVS, p.6). Hieruit kan echter geen verband worden afgeleid met uw verklaringen over uw vervolgingsfeiten in Afghanistan, waardoor ook zij de beoordeling van het CGVS niet kunnen wijzigen.

De vijf dreigbrieven werden hierboven reeds besproken. Bovendien blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt tevens dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Documenten uit niet-officiële bronnen, zoals dreigbrieven, zijn om voor de hand liggende redenen nog gemakkelijker te vervalsen dan 'officiële' stukken. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen.

Omtrent de vijf beschoten fotokaders die u voorlegt, dient te worden opgemerkt dat u stelt dat er twee foto's zijn van uw broer en S.M. (...) in België (CGVS, p. 2 en 18-19). U getuigt dat S.M. (...) "zoals een commandant voor de Amerikanen" was (CGVS, p.18). Meer informatie over hem kan u niet geven. Gevraagd hoe uw broer S.M. (...) kent, antwoordt u dat uw broer vertelde dat hij S.M. (...) tweemaal in België zag (CGVS, p.19). U hebt echter nog niet aan uw broer gevraagd of hij S.M. (...) in Afghanistan reeds kende. U kan enkel toevoegen dat uw broer u vertelde dat hij S.M. (...) in België zag en wist dat hij een job had in Afghanistan (CGVS, p.19). U hebt geen verdere bewijsstukken omtrent S.M. (...) neergelegd, zoals was gevraagd (CGVS, p.20). Hierdoor kan niet zomaar geloof gehecht worden aan uw verklaringen omtrent deze persoon, of aan uw verklaringen over de band tussen deze persoon en uw broer. De fotokaders bevatten allen gaatjes, waarvan u getuigt dat de taliban deze zou hebben gemaakt door op de kaders te schieten (CGVS, p. 9 en 19). Dit kan echter gemanipuleerd zijn, bijgevolg hebben deze kaders geen bewijswaarde. Verder antwoordt u ook bevestigend op de vraag of de taliban S.M. (...) kenden toen ze de fotokaders beschoten. Aangemoedigd te vertellen hoe ze hem kenden, verklaart u: "Ze kenden hem. Misschien zeiden ze: dit is onze grote vijand" (CGVS, p.19). Dit is echter een hypothetische stelling, die niet bewijst of, hoe en vanwaar de taliban S.M. (...) zouden kennen. Uit deze vaststellingen en documenten kan aldus niets worden afgeleid over de voorgehouden problemen die u zou hebben meegemaakt. Daarbij is het weinig logisch dat u zich heeft ingespannen om foto's van uw broer H. (...) af te printen en in te kaderen waarop hij wordt afgebeeld in het buitenland én met een Amerikaan - en vijand van de taliban -, aangezien H. (...) reeds was gevlucht omwille van vrees voor de taliban. Dit ondermijnt de geloofwaardigheid van de bedreigingen van de taliban gericht aan u en uw familie omwille van H. (...)’s eerdere probleem enkel verder.

Uit de foto's en video's op de USB-stick kunnen de voorgehouden problemen niet uit worden afgeleid. Op enkele video's wordt een huis gefilmd, waaruit het CGVS niet kan opmaken dat het daadwerkelijk uw huis is, noch wat er in is gebeurd. De video van een veld, alsook de foto's van een gegraven put en van een zandpad zeggen evenmin iets over enige aspecten uit uw vluchtrelaas. Nog moet benadrukt worden dat privéfoto's en -video's geen bewijswaarde hebben, omdat foto- en filmmateriaal gemanipuleerd kan worden. Het feit dat u uw broer ondanks zijn ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven destijds wel een internationale beschermingsstatus werd toegekend, kan niet leiden tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus in uw hoofde. Elk verzoek om internationale bescherming moet op zijn eigen merites worden beoordeeld. Uit de erkenning van een nood aan internationale bescherming van een eventueel familielid, kan niet automatisch volgen dat u ook zelf nood zou hebben aan internationale bescherming.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'.

Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootchalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties

van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter

het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg

van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio-economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de

specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwoesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) *iuncto* artikel 48/4, §2, b) en c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag en past de elementen van het artikel toe op zijn situatie. Zo stelt hij dat hij zich buiten zijn land van herkomst bevindt, dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft en dat hij geen bescherming van het land van herkomst kan inroepen omdat de lokale autoriteiten zelf de vervolgers zijn.

In een tweede middel beroept verzoeker zich op een schending van de materiële motiveringsplicht, van het gelijkheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker verwijt de adjunct-commissaris dat hij geen rekening heeft gehouden met zijn profiel als iemand die zeer jong zijn land van herkomst ontvlucht is, met het feit dat zijn broer houder is van de Belgische nationaliteit, met het feit dat zijn oom een Daesh was en hij ook, naast de problemen met de taliban, door deze oom gevlucht is en met de aanwezigheid van Daesh in de provincie Nangarhar. Vervolgens geeft verzoeker aan dat hij als terugkeerder zal worden geïdentificeerd omwille van zijn verblijf in Europa en verzoekt hij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) om in dit verband rekening te houden met een rapport van DRC. Hij betoogt dat dit eveneens een persoonlijk element is waarmee verweerder geen rekening heeft gehouden bij de beoordeling van de subsidiaire bescherming op grond van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn. Hij stelt tevens dat hij niet heeft gelogen over zijn leeftijd en verwijst naar de originele bewijzen die hij heeft bekomen bij de ambassade van Afghanistan in Brussel en stelt tevens dat hij de beslissing van de Dienst Voogdij heeft aangevochten. Verzoeker geeft ook aan niet akkoord te zijn met de weigeringsmotieven in de bestreden beslissing aangaande zijn vluchtrelaas en voert hieromtrent een betoog. Daarnaast betoogt verzoeker nog dat verweerder over het hoofd heeft gezien dat zijn familie gevlucht is naar Pakistan en dat hij bewijzen over hun aanwezigheid in Pakistan als Afghaanse vluchtelingen heeft voorgelegd aan verweerder.

In wat zich aandient als een derde middel voert verzoeker de schending aan van artikel 3 van het EVRM en van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet. Hij verwijst naar §39 van het arrest *Elgafaji* over de 'sliding scale'.

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker "(b)ewijs waaruit blijkt dat zijn gezin in Pakistan woont" en een brief die de Raad in een ander dossier verstuurd.

3. Nieuwe stukken

3.1. Verweerder legt op 15 april 2024 een aanvullende nota neer (rechtsplegingsdossier, stuk 7) op grond van artikel 39/76, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, waarin gerefereerd wordt aan volgende nieuwe stukken, waarvan de weblink wordt vermeld:

- UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*, juni 2023;
- EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023;
- CEDOCA, *COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban*, 14 december 2023.

Daarnaast verwijst verweerder in zijn aanvullende nota, met vermelding van de weblink, naar volgende stukken waaraan reeds werd gerefereerd in de bestreden beslissing:

- EUAA, *COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 4 november 2022;
- EUAA, *Country Guidance: Afghanistan*, januari 2023;
- EUAA, *Afghanistan security situation*, augustus 2022;
- EASO *Afghanistan Country Focus*, januari 2022;
- EUAA, *Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city*, augustus 2022;
- EASO, *Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City*, augustus 2020;
- EUAA, *Afghanistan: Targeting of individuals*, augustus 2022.

3.2. Verzoeker legt op 17 april 2024 een aanvullende nota neer (rechtsplegingsdossier, stuk 9) op grond van artikel 39/76, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, waarin hij stelt:

“Verzoeker wenst de volgende bijkomende stukken neer te leggen:

Een kopie van zijn geboortakte bekomen van de ambassade van Afghanistan in Brussel

Een kopie van de ID KAART en paspoort van zijn verzoekers broer in België

Schoolbewijzen in België

Medische stukken

Werk bewijzen

Bewijzen dat hij regelmatig geld stuurt naar zijn familie in Pakistan. De familie is gevlucht naar Pakistan door de agressie van Taliban

Foto's van verzoekers met zijn Belgische vrienden en vriendin.

Verzoeker wenst met deze stukken aan te tonen dat hij totaal vervreemd is van Afghanistan.

Verzoeker wenst met deze stukken zijn verwestering aan tonen.

Verzoeker wenst met deze stukken aantonen dat hij geïntegreerd is en een terugkeer geen optie voor hem is.

Verzoeker wenst aan te tonen dat zijn gezin in Pakistan volledig ten laste van hem is nadat ze Afghanistan ontvlucht zijn door de agressie van de Taliban.

Verzoeker wenst te verwijzen naar een arrest van uw Raad en hij meent dat dit arrest van uw Raad volledig van toepassing is in zijn situatie:

Taliban weten dat alle asielverhalen van de Afghaanse asielzoeker tegen de Taliban zijn. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schadalen tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (voetnoot 476, TOLONew, ‘Fears, Needs of Fleeing Afghans Must be Addressed: Akhundzada’, 8 december 2021 in EUAA, “Afghanistan targeting of individuals”, p. 51).

Zie dit werd ook overgenomen in het arrest van de RvV nr.290 024 van 8 juni 2023.

Verzoeker meent dat hij bij terugkeer zal vervolgd worden door de Taliban.

Verzoeker komt na het lezen van het bovenvermelde arrest tot de conclusie dat het argument:

In de continentale rechtssysteem hebben de arresten geen precedentwerking.

Niet dienstig mag ingeroepen worden.

Waarom niet?

Omwille van het feit dat dit dossier niet over een individu gaat maar over alle Afghanen die geviseerd worden door de hoogste religieuze leider van de Taliban.

Wie zijn de Taliban?

Zie het hieronder staande arrest:

Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel er worden geconcludeerd dat de Taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat is om effectieve, niet – tijdelijke en toegankelijke bescherming te beiden.

RvV 292 539 van 2 augustus 2023

Taliban moeten als actor van vervolging gezien worden, gezien de huidige situatie te wijten zijn aan hun handelingen.

Ze zijn 2,5 jaar aan de macht en zie wat ze in deze periode gedaan hebben. Ze hebben zelfs op 15/03/2023 (The Swedish Committee) weggejaagd vanuit Afghanistan.

<http://www.khaama.com/swedisch-committe-halts-activities-in-afghanistan-amid-risingpressure/> 17/3/2024

Uit verslag van UNAMA blijkt ook dat de situatie in Afghanistan op vele vlakken verslechterd is.

Vooral dat nu 69% van de bevolking onder de armoedegrens leeft!!

48. Some 69 per cent of the population lack access to basic items, utilities and essential services to survive. These subsistence insecurities are at much more alarming levels for women and rural populations. While this rate of subsistence insecurity is high, it represents an improvement of 19 percentage points compared with the 85 per cent subsistence insecurity in 2022.

https://unama.unmissions.org/sites/default/files/sg_report_on_afghanistan_march_2024.pdf

4. Beoordeling van de zaak

4.1. Procedurele noden

Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht gesteld wordt *“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen.”*

4.2. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna: richtlijn 2011/95/EU), moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: richtlijn 2013/32/EU). Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op grond van artikel 39/2, §1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, §3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.3. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen. De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. Verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander

bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze.

Overeenkomstig artikel 48/6, §5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, §4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.4. Landeninformatie

De Raad is er zich van bewust dat de machtsovername door de taliban een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode vóór de machtsovername, waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. De Raad oordeelt aldus dat er wel degelijk voldoende informatie voorhanden is om de nood aan internationale bescherming, zowel op grond van artikel 48/3 als op grond van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet te analyseren. Het betoog van verzoeker doet hierover niet anders denken.

4.5. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

4.6. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Verzoeker preciseert niet op welke wijze het gelijkheidsbeginsel door verweerder zou zijn geschonden.

Dit onderdeel van het tweede middel is daarom onontvankelijk.

4.7. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

4.7.1. Betreffende de vluchtmotieven

4.7.1.1. Verzoeker vreest bij een terugkeer vervolging door de taliban en Daesh omdat zijn paternale oom, die lid was van de taliban en jaren geleden overstapte naar Daesh om een leidersfunctie in te vullen, wapens – waarmee een aanval op een ranger met soldaten was gebeurd – verstopte in de winkel van verzoekers broer H., de soldaten de volgende dag de wapens in beslag namen, zij hierop naar verzoekers ouderlijk huis kwamen op zoek naar zijn broer H. die net gevlucht was, zijn paternale oom vervolgens naar zijn huis kwam om H. te bedreigen omdat hij dacht dat H. de overheid had geïnformeerd over de wapens, zijn paternale oom enkele dagen later door de overheid in de gevangenis werd opsloten, verzoekers paternale oom, na zijn vrijlating bij de machtsovername, terug naar zijn huis kwam op zoek naar H. en diens leven bedreigde, zijn paternale oom bij het zien van foto's in het huis te weten kwam dat H. zich in het buitenland bevond en verzoeker dwong mee te gaan naar Metakhel, waar alle Daesh verbleven, verzoeker vervolgens kon ontsnappen, zijn paternale oom, omwille van die ontsnapping, aan verzoekers ouderlijk huis doodsb bedreigingen kwam uiten en de taliban verzoeker vervolgens, omwille van voornoemd bezoek van verzoekers paternale oom aan zijn huis, verdachten een Daesh te zijn en hem eveneens met de dood bedreigden.

4.7.1.2. De Raad komt na grondige analyse van het rechtsplegingsdossier en de opmerkingen van de verzoeker en zijn advocaat ter terechtzitting, in navolging van de adjunct-commissaris, tot de vaststelling dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Vluchtelingenverdrag noch dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Zo wordt er in de bestreden beslissing terecht vastgesteld dat verzoeker zich op de DVZ aanvankelijk voordeed als een minderjarige, dat hij verklaarde geboren te zijn op 10 januari 2005, dat er een leeftijdsonderzoek werd uitgevoerd op 25 februari 2022, waaruit bleek dat zijn leeftijd minstens 23 jaar is, waarschijnlijk nog hoger, en hij dus niet kan worden beschouwd als minderjarige, dat gevraagd naar zijn leeftijd bij het CGVS, hij opnieuw stelt dat hij geboren is op 10 januari 2005, dat dit hem op het moment van het persoonlijk onderhoud 18 jaar oud zou maken, hoewel hij volgens het leeftijdsonderzoek minstens 23 jaar oud zou moeten geweest zijn op 25 februari 2022, dat op basis van bovenstaande blijkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen omtrent zijn leeftijd, dat van een verzoeker om internationale bescherming kan verwacht worden dat hij van bij aanvang en tijdens de procedure waarheidsgetrouwe verklaringen aflegt over zijn identiteit en dat het feit dat hij intentioneel geprobeerd heeft om de Belgische asielinstanties te misleiden afbreuk doet aan zijn algemene geloofwaardigheid.

Voorts wordt er in de bestreden beslissing op goede gronden geoordeeld dat geen geloof kan gehecht worden aan het asielrelaas van verzoeker omdat:

“U haalt aan dat u vervolging vreest door de taliban omwille van de wapens die door uw oom in de winkel van uw broer H. (...) werden achtergelaten en de gebeurtenissen die hierop volgden (CGVS, p. 8-10). Uw broer H. (...) zou in het kader van deze problemen destijds ook het land verlaten hebben (CGVS, p. 8-10).

Hierover moet ten eerste benadrukt worden dat er geen geloof gehecht kon worden aan de verklaringen die uw broer H. (...) aflegde over zijn vluchtmotieven ten overstaan van het CGVS (zie administratief dossier, blauwe map, nr. 1). Hierdoor kan ook aan de door u afgelegde verklaringen die in het verlengde hiervan liggen niet zomaar geloof gehecht worden. In de beslissing van H. (...) werd hieroverals volgt gemotiveerd:

“De reden waarom u niet in aanmerking komt voor een erkenning als vluchteling in de zin van de Vluchtelingenconventie is omdat uw verklaringen met betrekking tot de gebeurtenissen die de rechtstreekse aanleiding zouden gevormd hebben tot uw vertrek uit Afghanistan weinig overtuigend zijn.

Vooreerst is het merkwaardig dat uw oom en de taliban wapens in uw winkel wilden komen verbergen nadat ze een aanslag gepleegd hadden. Volgens uw verklaringen brachten ze wapens die gebruikt waren in een aanval in Kalai Ghond (Kalai Akhund) naar uw winkel in Dargalai (Dargali) op zo'n half uur rijden van elkaar (gehoorverslag CGVS, p. 13, 14). Uw schoonbroer had blijkbaar een grotere winkel in Sangar Sarai, vlakbij het districtscentrum. U verklaart dat de taliban de wapens naar uw winkel brachten om niet ontdekt te worden in het ochtendgloren (gehoorverslag CGVS, p. 13). Het is dan ook merkwaardig dat ze wel het risico nemen een groot deel van het district Kama te doorkruisen om tot bij uw winkel te komen, terwijl bijvoorbeeld Sangar

Sarai waar uw schoonbroer zijn winkel heeft makkelijker bereikbaar is via een geasfalteerde weg van Kalai Akhund (zie kaarten toegevoegd aan administratief dossier). Men zou verwachten dat mochten ze daadwerkelijk willen schuilen ze dichterbij de getroffen regio zouden blijven. Het is eveneens opvallend dat u zonder enige tegenkanting akkoord ging. Deze vaststelling ondermijnt het feit dat de taliban u vroegen enkele wapens in uw winkel te verbergen.

Bovendien is het merkwaardig dat de overheid naar uw huis komt om u te zoeken maar uw vader arresteert. Nog voor er enige duidelijkheid is verlaat u uw huis en vlucht naar het huis van uw zus en schoonbroer. Nochtans is het niet zeker dat de militaire politie u zou willen arresteren. U bent zelf weggevlucht alvorens u wist dat ze naar uw huis zouden komen en zonder te weten wat ze wilden (gehoorverslag CGVS, p. 15). Het is niet ondenkbaar dat ze gewoon met u wouden praten of u ondervragen naar de oorsprong van de wapens, zonder u ergens van te beschuldigen of enige schade te berokkenen. Deze vaststelling ondermijnt verder uw relaas.

Daarnaast is het ook weinig waarschijnlijk dat uw oom u plots zou willen rekruteren om jihad te doen omdat de militaire politie bij u binnen gevallen was (gehoorverslag CGVS, p. 12). Uw oom sprak nooit rechtstreeks met u over de jihad, hij zou het enkel aan uw moeder hebben gezegd (gehoorverslag CGVS, p. 13). Tegen u hield hij het bij vragen zoals waarom u uw baard niet laat groeien (gehoorverslag CGVS, p. 12, 13). U wist tot het incident met de wapens zelfs niet dat uw oom bij de taliban was, wat weinig geloofwaardig is (gehoorverslag CGVS, p. 12). U kan wel exact zeggen onder welke commandant hij stond maar heeft helemaal geen idee sinds wanneer hij de taliban steunde (gehoorverslag CGVS, p. 12), merkwaardig. Uit informatie blijkt dat de taliban doorgaans geen personen tegen hun zin rekruteren, de kans op een succesvolle afloop is immers klein. Uit die informatie blijkt eveneens dat gedwongen rekrutering door de taliban zelden of nooit voorkomt. Er zijn voldoende personen die vrijwillig willen toetreden tot de taliban (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier), het is dan ook niet nodig om mensen tegen hun zin te rekruteren. U kan ook niet zeggen waarom uw oom u juist wou rekruteren (gehoorverslag CGVS, p. 13). Daarnaast dient er ook opgemerkt te worden dat uit specifieke landeninformatie (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier) blijkt dat rekrutering door de taliban meestal op collectief niveau, via connecties en propaganda in madrassas wordt georganiseerd. Concreet betekent dit dat het meestal de stamouderen en commandanten zijn die hun achterban onder druk zetten om zich aan te sluiten, wat i.c. zeker niet het geval is, de dorpelingen tonen zich eerder anti-taliban (gehoorverslag CGVS, p.13) en behalve uw oom heeft nooit iemand anders u gevraagd zich aan te sluiten bij de taliban (gehoorverslag CGVS, p. 13). Afghanistan-specialist Giustozzi stelt zelfs dat de concrete bedreiging van families om zonen als strijder te leveren, uitzonderlijk is (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). In het licht van deze vaststellingen is het niet aannemelijk dat de taliban u zou willen rekruteren.

Daarnaast weet u niet wat er na uw vertrek allemaal is gebeurd. De overheid zou u nog 4 keer komen zoeken zijn maar verder deden er zich geen incidenten meer voor. Uw oom zou nog eenmaal aan uw moeder hebben gevraagd waar u was, vervolgens weet u niet meer wat er gebeurde (gehoorverslag CGVS, p. 14). U heeft er zelfs geen idee van of de taliban u nog steeds zoeken (gehoorverslag CGVS, p. 14). Het is opvallend dat u weinig tot geen interesse toont in het verdere verloop van de gebeurtenissen, ondanks uw contacten met uw familie in Afghanistan. Van iemand die asiel aanvraagt kan men verwachten dat deze interesse toont in zijn zaak. Dat u in het geheel niet weet wat er na uw vertrek is gebeurd is merkwaardig en komt uw geloofwaardigheid niet ten goede. Samenvattend wordt geoordeeld dat u het CGVS onvoldoende heeft kunnen overtuigen van het feit dat de taliban of de overheid en de ouders dient te vrezen. U toont bijgevolg niet aan dat u een gegronde vrees heeft voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch een risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 §2 a en b van de Vreemdelingenwet.”

Gezien er geen geloof gehecht kan worden aan H. (...) beweringen betreffende de oorzaak van zijn en uw problemen in Afghanistan, namelijk de problemen met uw nonkel en de wapens die hij achterliet in de winkel van uw broer, kan er bijgevolg evenmin geloof gehecht worden aan de problemen die er het gevolg van waren en die het voorwerp uitmaken van uw persoonlijke vluchtmotieven (CGVS, p. 8-10).

Daarenboven konden ook uw eigen verklaringen omtrent deze vluchtmotieven allerminst overtuigen omwille van vaagheden, onwaarschijnlijkheden, inconsistenties en tegenstrijdigheden met de verklaringen van uw broer, H. (...).

Ten eerste, stelt u dat uw paternale nonkel, genaamd D.M. (...), ongeveer 7 of 8 jaar geleden van de taliban naar Daesh overstapte (CGVS, p.7).(...) . Tijdens het persoonlijk onderhoud bevestigt u dat uw nonkel met zijn mede Daesh leden wapens wenste te verstoppen in uw broers winkel (CGVS, p.10). Uw broer H. (...) daarentegen heeft in diens verklaringen ten opzichte van het CGVS echter niets over Daesh vermeld, en sprak zelfs met geen woord over uw nonkels lidmaatschap bij deze groepering, ondanks dat hij zich volgens uw verklaringen nog in Afghanistan bevond toen uw oom naar Daesh overstapte (zie administratief dossier, blauwe map, nr. 1 en 6; CGVS, p.7). Uit de verklaringen van H. (...) blijkt ook duidelijk dat uw oom lid was van de taliban toen hij de wapens in de winkel verstopte (zie administratief dossier, blauwe map, document nr. 1, p.1 en document nr. 6, p.10-12), wat dus geenszins verenigbaar is met uw verklaringen hierover. Deze vaststellingen ondermijnen uw algemene geloofwaardigheid.

Ten tweede, stelt u dat de gebeurtenissen die uw broer vermeldde tijdens zijn persoonlijk onderhoud en het CGVS reeds als ongeloofwaardig beoordeelde (zie boven), namelijk dat uw nonkel wapens in de winkel van

uw broer vroeg te verstoppen, ook de reden en oorsprong zijn van uw problemen (CGVS, p.8-9). Uw verklaringen over deze, toch wel cruciale gebeurtenis en de nasleep hiervan, blijken echter niet overeen te stemmen met die van uw broer H. (...). Uw broer H. (...) verklaarde dat er acht mannen inclusief uw oom op de bewuste nacht naar zijn winkel kwamen om geweren achter te laten (zie administratief dossier, blauwe map, document nr. 6: Gehoorverslag 2016, p.13), terwijl u zegt dat ze met vier inclusief uw nonkel waren (CGVS, p.10). Een dichtbij de winkel wonend persoon zou het bezoek van de talibs aan de winkel hebben gezien en verklikt hebben aan de overheid. Volgens u was dit W.S. (...) (CGVS, p.11). Volgens de verklaringen van H. (...) was dit echter een zekere E. (...) (zie administratief dossier, blauwe map, document nr. 6: Gehoorverslag 2016, p. 14 en 16). U legt verder ook een tegenstrijdige verklaring af over hoelang uw vader werd vastgehouden in het districtshuis nadat de soldaten op bezoek kwamen bij uw ouderlijk huis op zoek naar uw broer H. (...). Uw broer vertelde dat uw vader twee dagen en één nacht in het districtshuis bleef (zie administratief dossier, blauwe map, document nr. 6: Gehoorverslag 2016, p.17), terwijl u stelt dat hij in de ochtend werd meegenomen en later die avond op dezelfde dag thuis was gebracht (CGVS, p.12). Deze verklaringen zijn niet eensluidend, wat de geloofwaardigheid van een reeds ongeloofwaardig bevonden relaas nog verder ondermijnt. Geconfronteerd met uw broers verklaring dat uw vader twee dagen en één nacht werd vastgehouden, verschuilt u zich achter uw jonge leeftijd ten tijde van de gebeurtenissen die overigens zeven of acht jaren geleden gebeurd zijn. U voegt toe dat u deze dingen hebt gehoord van uw moeder (CGVS, p.12). Dit is geen verschoning voor deze tegenstrijdigheid. Deze incidenten gebeurden ongeveer in 2015 volgens uw broers verklaringen (zie administratief dossier, blauwe map, document nr. 6: Gehoorverslag 2016, p.15-16). U zou in 2015 18 jaar geweest zijn, volgens de leeftijd bepaald aan de hand van het leeftijdsonderzoek (zie boven). Van een achttienjarige jongeman kan verwacht worden zich meer details te herinneren van incidenten die aan de basis zouden liggen van uw vrees ten aanzien van de taliban en Daesh. Er kan bovendien redelijkerwijze verwacht worden dat u deze incidenten recentelijk heeft besproken met uw broer, aangezien jullie zich allebei in België bevinden. Indien u bovendien niet zeker zou zijn van de periode waarin uw vader toen werd meegenomen, kan verwacht worden dat u dat ook onmiddellijk zo zou aangeven. Er werd u bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS benadrukt dat het beter is om het aan te geven wanneer u iets niet weet, dan iets te verzinnen (CGVS, p. 1-2). Dat u pas nadat u geweest wordt op bovenstaande tegenstrijdigheid, aangrijpt dit eigenlijk niet goed te weten omwille van uw jonge leeftijd, kan daarom niet volstaan als verschoning. Bovenstaande elementen tasten de geloofwaardigheid van uw verklaringen dan ook enkel verder aan.

Ten derde, werd uw paternale nonkel enkele dagen na het incident gearresteerd en vastgehouden in de gevangenis van Bagram en later in de gevangenis van Pul-e-Charkhi (CGVS, p.13). Vooreerst kan u enkel duiden dat uw nonkel "enkele dagen" nadien werd gearresteerd (CGVS, p.13). Uw maternale nonkel en dorpelingen stelden jullie op de hoogte ervan (CGVS, p.13). Meer (gedetailleerde) informatie hebt u niet, wat opmerkelijk is. U stelt enkel dat uw maternale nonkel jullie vertelde dat uw paternale nonkel klaarblijkelijk in de gevangenis van Pul-e-Charkhi werd vastgehouden, omdat iemand hem daar had bezocht. Gevraagd wie uw paternale nonkel dan bezocht zou hebben in de gevangenis van Pul-e-Charkhi, antwoordt u enkel dat u het niet weet, maar dat er geruchten rondgingen in het dorp dat uw paternale nonkel contacten en conversaties had met grote Wahhabi leiders in de gevangenis (CGVS, p.13-14). Dit zijn zeer vage antwoorden, waardoor ook bovenstaande elementen de geloofwaardigheid van uw verklaringen op de helling plaatsen.

Ten vierde gebeurde het incident met de wapens in de winkel van uw broer in ongeveer 2015 volgens uw broers verklaringen (zie administratief dossier, blauwe map, document nr. 6: Gehoorverslag 2016, p.15-16). Over de periode daarna verklaart u dat Daesh in het begin één of twee keer per week naar uw huis kwamen op zoek naar uw broer. Ze sloegen uw moeder, bedreigden jullie en vroegen om uw broer van het buitenland terug te roepen naar Afghanistan. Later kwamen ze niet meer (CGVS, p.14-15). Het is weinig geloofwaardig dat de Daesh-leden uw familie enkel bedreigden, en geen verdere acties uitvoerden, voor een periode van 2015 tot de machtsovername in 2021 (CGVS, p.14-15). Hiermee geconfronteerd, stelt u dat u in deze periode te jong was (CGVS, p.15). Dit verweer overtuigt niet, aangezien u geen (jong) kind was in deze periode. U zou in 2015 18 jaar geweest zijn, volgens de leeftijd bepaald aan de hand van het leeftijdsonderzoek (zie boven). Bovendien blijkt uit bovenstaande verklaringen dat u toen ook reeds bedreigd werd en dat uw moeder zelfs geslagen werd in die periode, wat er allerminst op wijst dat Daesh rekening zou houden met iemands jonge leeftijd. Dat uw oom in deze periode gevangen gehouden werd, kan allerminst volstaan als uitklaring. Gezien hij een leiderspositie zou gehad hebben in de groepering (CGVS, p.8), kan verwacht worden dat dit hem niet zou tegenhouden om wraak te nemen op uw familie en hij ook dan het bevel had kunnen geven aan andere leden van Daesh om wraak te nemen, of dat deze leden dit spontaan zouden doen uit trouw aan hun leider. Daarenboven nam uw familie geen voorzorgsmaatregelen tegen eventuele problemen met Daesh (CGVS, p.14). Indien jullie echter daadwerkelijk schrik hadden voor problemen met Daesh, wat ook blijkt uit uw verklaringen (CGVS, p.14), kan verwacht worden dat jullie meer zouden ondernemen om jullie veiligheid te garanderen. U verklaart hierover dat jullie gewoon thuis waren en uw vader psychologische problemen had (CGVS, p. 14). Dit kan niet overtuigen als verklaring voor het gebrek aan voorzorgen voor het gevaar dat jullie konden lopen door de bedreigingen van Daesh.

Ten vijfde, wanneer uw paternale nonkel werd vrijgelaten uit de gevangenis bij de machtsovername door de taliban, kwam hij enige tijd later naar uw huis op zoek naar uw broer, H. (...) (CGVS p.8). U kan echter niet

duiden hoeveel dagen na de val van de overheid dit was (CGVS, p.15). Hij en vier andere Daeshleden kwamen rond elf uur naar uw huis. Uw nonkel zag de foto's van H. (...) hangen die u had afgeprint en concludeerde dat H. (...) in het buitenland was (CGVS, p.15). Hierop nam hij u mee naar zijn verblijfplaats met andere Daeshleden in de bergen nabij Metakhel (CGVS, p.16). U verklaart eerst dat u daar bleef gedurende drie dagen en drie nachten (CGVS, p.9). Later stelt u echter dat u twee nachten bij uw paternale nonkel bleef (CGVS, p.18). Deze inconsistentie komt de geloofwaardigheid van uw relaas niet ten goede. Uiteindelijk kon u ontsnappen van de verblijfplaats van Daesh. Uw verklaringen omtrent uw ontsnapping zijn opnieuw niet aannemelijk. Het is uiterst ongeloofwaardig dat uw nonkel u als enige zijn huis liet bewaken in de nacht, gezien hij u mee had genomen als gevangene uit wraak en wantrouwen voor uw families daden tegenover hem. U verklaart dat u deze taak kreeg omdat een jongen die volgens het beurtensysteem zou moeten bewaken, ziek geworden was (CGVS, p. 9 en 16). Deze uitleg overtuigt alles behalve betreffende uw nonkels keuze om u (alleen) te laten bewaken. Bovendien zou men verwachten, gezien uw nonkel de lokale leider is van de Daesh-groepering en u nog nooit eerder zijn huis had bewaakt, laat staan alleen, dat uw nonkel voorzorgen zou nemen omtrent wie zijn huis bewaakt, aangezien er toen reeds een talibanoverheid aan de macht was. U kreeg zelfs geen uitleg over hoe u het machinegeweer diende te gebruiken (CGVS, p.17). Men zou verwachten dat oom zeker wil zijn dat hij u kan vertrouwen, gezien uw families daden in het verleden tegenover hem, en dat u het bewaken kan volbrengen, aldus ook het geweer kan gebruiken bij gevaar, zeker als u alleen zijn huis bewaakt. Hiermee geconfronteerd, stelt u dat u het vertrouwen van uw nonkel won door dingen te zeggen zoals: "De taliban zeiden dat ze jihad zouden doen, maar eens ze de macht hadden over het hele land, hebben ze een algemene amnestie afgekondigd", "Ik zal een bom plaatsen in het districtshuis" en "Waarom realiseerden de taliban een vrede? Ik zal hen doden" (CGVS, p.16). Het is echter niet plausibel dat uw wantrouwige nonkel u zo snel vertrouwde na enkele holle uitspraken, gezien het verleden van uw familie. Deze vaststellingen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende uw ontvoering en ontsnapping.

Ten zesde, na uw ontsnapping van de verblijfplaats van Daesh, kwam uw paternale nonkel de nacht nadien uw ouderlijk huis bezoeken. U bevond zich toen reeds bij uw maternale nonkel in Qalai Khund. Uw paternale nonkel was bevreesd dat u zijn verblijfplaats zou verraden aan de talibanoverheid (CGVS, p. 9 en 18). De imam zag uw paternale nonkel terug vertrekken bij uw huis en lichtte de overheid in. De volgende dag kwam de taliban overheid naar uw ouderlijk huis en doorzochten ze het huis omdat ze u verdachten banden te hebben met Daesh vanwege het bezoek van uw paternale nonkel (CGVS, p. 9 en 18). Hierna kwamen de taliban nog twee keer om het huis te doorzoeken en gaven ze nog vijf dreigbrieven af (CGVS, p.18). Op de volgende data werden brieven verzonden volgens de documenten die u voorlegt: 1443/2/14; 1443/2/29; 1444/2/8; 1444/2/17 en 1444/Awal/28 (zie administratief dossier, groene map, document nr. 3). Dit komt overeen met de volgende data: 22 september 2021; 7 oktober 2021; 5 september 2022; 14 september 2022 en 24 oktober 2022 (zie administratief dossier, blauwe map, documenten nr. 7-11). Gevraagd wanneer de taliban de laatste brief kwamen afleveren, antwoordt u op de achtste dag van de tweede maand van 1444 (CGVS, p.19). Dit is echter de datum van de derde brief, niet de vijfde en laatste. Bovendien is de eerste brief gedateerd op 22 september 2021 en vraagt u zich te melden op 1400/6/30. Dit komt overeen met 21 september 2021 (zie administratief dossier, blauwe map, document nr.12). De tweede brief is gedateerd op 7 oktober 2021 en vraagt u zicht te melden op 1400/6/13. Dit komt overeen met 4 september 2021 (zie administratief dossier, blauwe map, document nr. 13). Het is zeer opmerkelijk dat deze brieven u verzoeken zich te melden op een datum die reeds had plaatsgevonden op het moment van het betekenen van de brieven. Daarnaast werd u ook gevraagd waarom de taliban een periode van een jaar wachten bij het verzenden van de drie laatste dreigbrieven, ten opzichte van de eerste twee brieven. U antwoordt dat de districtschef en politiefchef veranderden. U legt uit dat de eerdere chefs de brieven sneller verstuurd en de nieuwe deden het slechts later (CGVS, p.18). Deze uitleg is geen verschoning voor de afwezigheid van brieven voor een jaar. Het is allerm minst aannemelijk dat de taliban geen daden uitvoerden gericht op uw familie of brieven stuurden voor een periode van een jaar, zoals u zelf verklaart en dan plots weer wel (CGVS, p.18). Dit is des te opmerkelijker aangezien de machtsovername in augustus 2021 gebeurde. Alle macht viel in de handen van de taliban, bijgevolg konden ze hun gang gaan zonder enige consequenties. Dat ze desondanks nog tot september 2022 wachtten om uw familie verder te viseren en brieven te versturen, kan niet overtuigen dat u of uw familie daadwerkelijk door hen gevisereerd zou worden, integendeel. Verder is dat ook de reden waarom het ongeloofwaardig is dat de taliban uw familie na de vijfde brief slechts bezochten en daarna niet meer hebben aangesproken of lastig gevallen, zoals uw verklaring luidt (CGVS, p.19). Deze vaststellingen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw verklaringen enkel verder.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen omtrent uw vluchtmotieven.

De documenten die u neerlegt doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Documenten hebben immers slechts bewijswaarde indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is.

Het paspoort en identiteitsbewijs van uw broer en de legalisatie van uw geboorteakte geven hoogstens een indicatie van jullie identiteiten. De legalisatie van uw geboorteakte werd hierboven reeds besproken. Uit de psychologische documenten van uw vader, uw schoolattest en de badge van uw werk in V. (...) Gent kan geen verband worden afgeleid met uw verklaringen over uw vervolgingsfeiten in Afghanistan, waardoor ook

zij de beoordeling van het CGVS niet kunnen wijzigen. Met het telefoonnummer van UNHCR in Pakistan wilt u aantonen dat uw familie zich daar nu illegaal bevindt en wilt u hulp vragen voor hen van de Belgische overheidsdiensten (CGVS, p.6). Hieruit kan echter geen verband worden afgeleid met uw verklaringen over uw vervolgingsfeiten in Afghanistan, waardoor ook zij de beoordeling van het CGVS niet kunnen wijzigen.

De vijf dreigbrieven werden hierboven reeds besproken. Bovendien blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt tevens dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Documenten uit niet-officiële bronnen, zoals dreigbrieven, zijn om voor de hand liggende redenen nog gemakkelijker te vervalsen dan 'officiële' stukken. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen.

Omtrent de vijf beschoten fotokaders die u voorlegt, dient te worden opgemerkt dat u stelt dat er twee foto's zijn van uw broer en S.M. (...) in België (CGVS, p. 2 en 18-19). U getuigt dat S.M. (...) "zoals een commandant voor de Amerikanen" was (CGVS, p.18). Meer informatie over hem kan u niet geven. Gevraagd hoe uw broer S.M. (...) kent, antwoordt u dat uw broer vertelde dat hij S.M. (...) tweemaal in België zag (CGVS, p.19). U hebt echter nog niet aan uw broer gevraagd of hij S.M. (...) in Afghanistan reeds kende. U kan enkel toevoegen dat uw broer u vertelde dat hij S.M. (...) in België zag en wist dat hij een job had in Afghanistan (CGVS, p.19). U hebt geen verdere bewijsstukken omtrent S.M. (...) neergelegd, zoals was gevraagd (CGVS, p.20). Hierdoor kan niet zomaar geloof gehecht worden aan uw verklaringen omtrent deze persoon, of aan uw verklaringen over de band tussen deze persoon en uw broer. De fotokaders bevatten allen gaatjes, waarvan u getuigt dat de taliban deze zou hebben gemaakt door op de kaders te schieten (CGVS, p. 9 en 19). Dit kan echter gemanipuleerd zijn, bijgevolg hebben deze kaders geen bewijswaarde. Verder antwoordt u ook bevestigend op de vraag of de taliban S.M. (...) kenden toen ze de fotokaders beschoten. Aangemoedigd te vertellen hoe ze hem kenden, verklaart u: "Ze kenden hem. Misschien zeiden ze: dit is onze grote vijand" (CGVS, p.19). Dit is echter een hypothetische stelling, die niet bewijst of, hoe en vanwaar de taliban S.M. (...) zouden kennen. Uit deze vaststellingen en documenten kan aldus niets worden afgeleid over de voorgehouden problemen die u zou hebben meegemaakt. Daarbij is het weinig logisch dat u zich heeft ingespannen om foto's van uw broer H. (...) af te printen en in te kaderen waarop hij wordt afgebeeld in het buitenland én met een Amerikaan - en vijand van de taliban -, aangezien H. (...) reeds was gevlucht omwille van vrees voor de taliban. Dit ondermijnt de geloofwaardigheid van de bedreigingen van de taliban gericht aan u en uw familie omwille van H. (...)’s eerdere probleem enkel verder.

Uit de foto's en video's op de USB-stick kunnen de voorgehouden problemen niet uit worden afgeleid. Op enkele video's wordt een huis gefilmd, waaruit het CGVS niet kan opmaken dat het daadwerkelijk uw huis is, noch wat er in is gebeurd. De video van een veld, alsook de foto's van een gegraven put en van een zandpad zeggen evenmin iets over enige aspecten uit uw vluchtrelaas. Nog moet benadrukt worden dat privéfoto's en -video's geen bewijswaarde hebben, omdat foto- en filmmateriaal gemanipuleerd kan worden. Het feit dat u uw broer ondanks zijn ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven destijds wel een internationale beschermingsstatus werd toegekend, kan niet leiden tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus in uw hoofde. Elk verzoek om internationale bescherming moet op zijn eigen merites worden beoordeeld. Uit de erkenning van een nood aan internationale bescherming van een eventueel familielid, kan niet automatisch volgen dat u ook zelf nood zou hebben aan internationale bescherming."

Ingevolge deze vaststellingen volgt de Raad verweerder in zijn besluit dat er geen geloof kan gehecht worden aan het voorgehouden vluchtrelaas en dat verzoeker zijn vrees voor vervolging niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voormelde motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Deze worden door de Raad overgenomen.

Het komt de verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. De Raad stelt vast dat verzoeker er in voorliggend verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen, zoals ook blijkt uit wat volgt.

4.7.1.3. Vooreerst wijst de Raad erop dat door het louter volharden in zijn vluchtrelaas, het bevestigen van zijn verklaringen, het stellen dat hij effectief deze feiten meegemaakt heeft en dat hij heel veel details kan vertellen over deze feiten, en het tegenspreken van de appreciatie en de gevolgtrekkingen door de adjunct-commissaris verzoeker de hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing niet ontkracht, noch een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk maakt.

4.7.1.4. Verzoeker betoogt dat verweerder ten onrechte geen geloof hecht aan zijn leeftijd, dat hij de originele bewijzen, bekomen van de ambassade van Afghanistan in Brussel, heeft voorgelegd, dat uit deze stukken

blijkt dat hij niet over zijn leeftijd heeft gelogen en dat hij eveneens de beslissing van de Dienst Voogdij heeft aangevochten met betrekking tot zijn leeftijd.

In de bestreden beslissing wordt op pertinente wijze gemotiveerd dat verzoeker bij de registratie van zijn verzoek om internationale bescherming verklaarde geboren te zijn op 10 januari 2005, dat er een leeftijdsonderzoek werd uitgevoerd op 25 februari 2022, waaruit bleek dat zijn leeftijd minstens 23 jaar is, waarschijnlijk nog hoger, en hij dus niet kan worden beschouwd als een minderjarige, dat gevraagd naar zijn leeftijd bij het CGVS, verzoeker opnieuw stelt dat hij geboren is op 10 januari 2005. Er wordt in de bestreden beslissing rekening gehouden met het feit dat verzoeker een originele, gelegaliseerde geboorteakte heeft neergelegd waarin staat dat hij geboren is op 10 januari 2005, doch terecht gesteld dat dit document niet werd aanvaard door de Dienst Voogdij, gezien het verschil tussen de leeftijd op het document en de leeftijd bepaald door de leeftijdstest te groot is. In zijn verzoekschrift stelt verzoeker dat deze beslissing van de Dienst Voogdij te hebben aangevochten. Ter terechtzitting stelt zijn raadsman dat het beroep intussen werd verworpen.

De Raad merkt op dat de leeftijdsbepaling van de Dienst Voogdij een administratieve rechtshandeling is. Aan dergelijke rechtshandelingen kleefde het *privilège du préalable*. Dit principe houdt in dat dergelijke rechtshandelingen overeenstemmen met de wet zolang zij niet vernietigd of ingetrokken werden. *In casu* werd de beslissing van de Dienst Voogdij niet vernietigd of ingetrokken. Verzoekers raadsman verklaarde dat het beroep tegen deze beslissing werd verworpen. Bovendien heeft de Raad geen rechtsmacht om de wetigheid van deze beslissing na te gaan en deze beslissing eventueel te vernietigen. Er kan dus worden geconcludeerd dat de leeftijdsbepaling van verzoeker door de Dienst Voogdij in overeenstemming is met de wet en definitief in het rechtsverkeer aanwezig is.

De Raad stelt vast dat de adjunct-commissaris zich op goede gronden kon steunen op de beslissing van de Dienst Voogdij aangaande het leeftijdsonderzoek dat werd uitgevoerd. Ook ten aanzien van de Raad staat de leeftijdsbepaling in opdracht van de Dienst Voogdij vast. De Raad stelt, in navolging van de adjunct-commissaris, dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen omtrent zijn leeftijd, wat afbreuk doet aan zijn algemene geloofwaardigheid.

4.7.1.5. Verzoeker betoogt dat verweerder nagelaten heeft rekening te houden met zijn profiel als iemand die zeer jong zijn land van herkomst ontvlucht is.

De Raad merkt vooreerst op dat verweerder op goede gronden in de bestreden beslissing heeft gesteld dat overeenkomstig het leeftijdsonderzoek dat werd uitgevoerd op 25 februari 2022 bleek dat verzoeker op dat ogenblik minstens 23 jaar oud was en dat zijn leeftijd waarschijnlijk nog hoger lag. Verzoeker verklaarde Afghanistan te hebben verlaten op 19 september 2021 (persoonlijk onderhoud CGVS, p. 6). Hij was op dat ogenblik aldus minstens 22 jaar oud.

Verzoeker laat na concreet toe te lichten op welke wijze verweerder gehouden was rekening te houden met het feit dat hij als volwassene, op 22-jarige leeftijd Afghanistan ontvluchtte. Hij toont niet aan dat er in zijn geval sprake is van een bijzonder kwetsbaar profiel, dat verder gaat dan de algemene kwetsbaarheid die eigen is aan elke verzoeker om internationale bescherming.

4.7.1.6. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift stelt dat verweerder nagelaten heeft om rekening te houden met het feit dat zijn broer houder is van de Belgische nationaliteit en bij zijn aanvullende nota van 17 april 2024 een kopie van de Belgische identiteitskaart en het Belgisch paspoort van zijn broer H.M. voegt, gaat hij eraan voorbij dat verweerder in de bestreden beslissing wel degelijk rekening heeft gehouden met voornoemde Belgische identiteitsdocumenten. In de bestreden beslissing wordt immers terecht gemotiveerd dat het paspoort en het identiteitsbewijs van verzoekers broer hoogstens een indicatie geven van zijn identiteit, dat het feit dat verzoekers broer ondanks zijn ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven destijds wel een internationale beschermingsstatus werd toegekend, niet kan leiden tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus in verzoekers hoofde, dat elk verzoek om internationale bescherming op zijn eigen merites moet worden beoordeeld. Verzoeker werpt met zijn betoog geen ander licht op voornoemde motieven.

4.7.1.7. Verzoeker meent dat verweerder heeft nagelaten om rekening te houden met het feit dat zijn oom een Daesh was en hij ook, naast de problemen met de taliban, door deze oom gevlucht is. Uit de motieven van de bestreden beslissing, zoals uiteengezet in punt 4.7.1.2., blijkt echter dat verweerder wel degelijk rekening heeft gehouden met verzoekers verklaring dat zijn oom een Daesh is en dat hij mede door deze oom gevlucht is. Verzoekers betoog is dan ook niet dienstig. Voorts blijkt niet dat in de bestreden beslissing de aanwezigheid van Daesh in de provincie Nangarhar wordt ontkend. Verzoeker licht niet toe op welke wijze verweerder nog gehouden was rekening te houden met de aanwezigheid van Daesh in de provincie Nangarhar.

4.7.1.8. Met het betoog dat verweerder het vreemd vindt dat de oom het wapen niet in Sangar Sarai in de winkel heeft verborgen en zo'n grote afstand heeft afgelegd om naar de winkel van verzoekers broer te komen, dat hij meent dat de winkel in Sangar Sarai dichtbij het districtscentrum was, dat de controle en de pakkans rond het districtscentrum groter was dan in de winkel van verzoekers broer, dat op alle geasfalteerde wegen checkpoints van de overheid stonden, dat de zin *"Het is niet ondenkbaar dat ze gewoon met u wouden praten of u ondervragen naar de oorsprong van de wapens, zonder u ergens van te beschuldigen of enige schade te berokken"* een beeld geeft van wie het dossier behandeld heeft, dat de *protection officer* zelf niet vertrouwd is met hoe de politie in Afghanistan te werk ging in die periode, dat verweerder ten onrechte van hem verwacht dat hij weet moest hebben sinds wanneer zijn oom bij de taliban zat, dat hij een kind was in die periode en het niet ernstig is om dergelijke informatie van hem te verwachten, dat verweerder stelt dat gedwongen rekrutering niet voorkomt, dat uit de landeninformatie blijkt dat in sommige delen van Afghanistan dit wel gebeurde in die periode, dat hij bovendien meent dat de landeninformatie niets zegt over wanneer een persoon door zijn eigen familie gerekruteerd wordt, dat verweerder hem kwalijk neemt dat hij geen interesse toonde of de taliban hem zocht, dat verweerder verwijst naar de contacten van verzoeker met zijn familie en stelt dat van hem verwacht mag worden om deze informatie te hebben, dat verweerder over het hoofd heeft gezien dat zijn familie eveneens gevlucht is naar Pakistan en dat hij de bewijzen over hun aanwezigheid als Afghaanse vluchtelingen in Pakistan aan verweerder heeft voorgelegd, waarbij hij wijst op het bewijsstuk dat hij tevens bij zijn verzoekschrift heeft gevoegd, levert verzoeker in wezen kritiek op de motieven van de beslissing van de commissaris-generaal die in 2016 werd genomen ten aanzien van verzoekers broer H. Deze motieven worden in de thans bestreden beslissing geciteerd om te staven dat er geen geloof kon worden gehecht aan de verklaringen die verzoekers broer H. aflegde over zijn vluchtmotieven. Daar voornoemde beslissing ten aanzien van verzoekers broer H. niet het voorwerp uitmaakt van onderhavige procedure, is verzoekers betoog, waarmee hij inhoudelijk kritiek levert op de motieven van deze beslissing, niet dienstig. Met voornoemd betoog werpt verzoeker ook geen ander licht op de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing dat doordat er geen geloof kon worden gehecht aan de verklaringen die zijn broer H. aflegde over zijn vluchtmotieven ten overstaan van het CGVS, er aan de door hem afgelegde verklaringen die in het verlengde hiervan liggen niet zomaar geloof gehecht kan worden, dat gezien er geen geloof gehecht kan worden aan H.'s beweringen betreffende de oorzaak van H.'s en zijn problemen in Afghanistan, namelijk de problemen met zijn nonkel en de wapens die zijn nonkel achterliet in de winkel van zijn broer H., er bijgevolg evenmin geloof kan worden gehecht aan de problemen die er het gevolg van waren en die het voorwerp uitmaken van zijn persoonlijke vluchtmotieven.

Waar verzoeker stelt dat verweerder ten onrechte zijn verhaal in twijfel trekt omdat zijn broer gefaald heeft om dit verhaal te verdedigen, beperkt verzoeker zich tot het tegenspreken van voornoemde motieven. Dit is echter geen ernstig verweer. Bovendien wijst de Raad erop dat de adjunct-commissaris in de bestreden beslissing, na te hebben vastgesteld dat geen geloof kan worden gehecht aan H.'s beweringen betreffende de oorzaak van H.'s en verzoekers problemen in Afghanistan en er bijgevolg evenmin geloof gehecht kan worden aan de problemen die er het gevolg van waren en die het voorwerp uitmaken van verzoekers persoonlijke vluchtmotieven, alsnog is overgegaan tot het beoordelen van verzoekers eigen verklaringen omtrent deze vluchtmotieven, doch tot het besluit is gekomen dat deze allerm minst overtuigen. Gelet op wat volgt, slaagt verzoeker er niet in om hier een ander licht op te werpen.

4.7.1.9. Betreffende het motief *"U vermeldde echter bij DVZ niet dat uw oom oorspronkelijk lid was van de taliban. U stelt enkel dat hij lid is van Daesh en in deze hoedanigheid wapens kwam verstopten in de winkel van H. (...) (DVZ, Vragenlijst CGVS, d.d.04/11/2022, vraag 5). (...) Deze vaststellingen ondermijnen uw algemene geloofwaardigheid."*, stelt verzoeker dat men hem bij de DVZ gevraagd heeft om kort de reden van zijn vlucht te vertellen, dat hij later de kans zal krijgen om uitgebreid bij het CGVS zijn verhaal te doen, dat hij misleid was bij de DVZ, dat de DVZ moet weten dat verweerder hem achteraf kwalijk neemt dat hij niet alles vertelt.

De Raad merkt op dat hij het voornoemd motief overtollig acht. De overige motieven van de bestreden beslissing, zoals uiteengezet in punt 4.7.1.2., zijn voldoende determinerend om de vaststelling dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers asielrelaas, te schragen. Verzoekers betoog inzake dit overtollig motief werpt zodoende geen ander licht op de overige draagkrachtige motieven en is dan ook niet dienstig.

4.7.1.10. Betreffende het motief dat verzoekers eigen verklaringen omtrent deze vluchtmotieven allerm minst kunnen overtuigen omwille van vaagheden, onwaarschijnlijkheden, inconsistenties en tegenstrijdigheden met de verklaringen van zijn broer, H., stelt verzoeker dat verweerder verwijst naar de tegenstrijdigheid tussen verzoekers verklaringen en die van zijn broer, dat deze feiten zich jaren geleden voorgedaan hebben en dat hij op dat moment een kind was, dat het niet correct is om dit argument tegen hem te gebruiken.

Met zijn betoog beperkt verzoeker zich in wezen tot het volharden in en het herhalen van zijn eerder op het CGVS afgelegde verklaringen, met name dat de feiten zich jaren geleden hebben voorgedaan en dat hij op

dat moment een kind was. Een dergelijk verweer is niet van die aard om een ander licht te werpen op de pertinente motieven van de bestreden beslissing waarin wordt gesteld dat geconfronteerd met een tegenstrijdigheid tussen zijn verklaring en die van zijn broer, verzoeker zich verschuilt achter zijn jonge leeftijd ten tijde van de gebeurtenissen die overigens zeven of acht jaar geleden gebeurd zijn, dat dit geen verschoning is voor deze tegenstrijdigheid, dat deze incidenten volgens de verklaringen van verzoekers broer ongeveer in 2015 gebeurden, dat verzoeker in 2015 18 jaar zou zijn geweest volgens de leeftijd bepaald aan de hand van het leeftijdsonderzoek, dat van een achttienjarige jongeman kan verwacht worden zich meer details te herinneren van incidenten die aan de basis zouden liggen van zijn vrees ten aanzien van de taliban en Daesh, dat er bovendien redelijkerwijze verwacht kan worden dat hij deze incidenten recentelijk heeft besproken met zijn broer, aangezien zij zich allebei in België bevinden, dat er hem bij de aanvang van zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS werd benadrukt dat het beter is om het aan te geven wanneer hij iets niet weet dan iets te verzinnen en dat hij pas nadat hij gewezen wordt op een tegenstrijdigheid, stelt dit eigenlijk niet goed te weten omwille van zijn jonge leeftijd, daarom niet kan volstaan als verschoning.

4.7.1.11. Betreffende het motief *“Uiteindelijk kon u ontsnappen van de verblijfplaats van Daesh. Uw verklaringen omtrent uw ontsnapping zijn opnieuw niet aannemelijk. Het is uiterst ongeloofwaardig dat uw nonkel u als enige zijn huis liet bewaken in de nacht, gezien hij u mee had genomen als gevangene uit wraak en wantrouwen voor uw families daden tegenover hem. U verklaart dat u deze taak kreeg omdat een jongen die volgens het beurtsysteem zou moeten bewaken, ziek geworden was (CGVS, p. 9 en 16). Deze uitleg overtuigt alles behalve betreffende uw nonkels keuze om u (alleen) te laten bewaken. Bovendien zou men verwachten, gezien uw nonkel de lokale leider is van de Daesh-groepering en u nog nooit eerder zijn huis had bewaakt, laat staan alleen, dat uw nonkel voorzorgen zou nemen omtrent wie zijn huis bewaakt, aangezien er toen reeds een talibanoverheid aan de macht was. U kreeg zelfs geen uitleg over hoe u het machinegeweer diende te gebruiken (CGVS, p.17). Men zou verwachten dat oom zeker wil zijn dat hij u kan vertrouwen, gezien uw families daden in het verleden tegenover hem, en dat u het bewaken kan volbrengen, aldus ook het geweer kan gebruiken bij gevaar, zeker als u alleen zijn huis bewaakt. Hiermee geconfronteerd, stelt u dat u het vertrouwen van uw nonkel won door dingen te zeggen zoals: “De taliban zeiden dat ze jihad zouden doen, maar eens ze de macht hadden over het hele land, hebben ze een algemene amnestie afgekondigd”, “Ik zal een bom plaatsen in het districtshuis” en “Waarom realiseerden de taliban een vrede? Ik zal hen doden” (CGVS, p.16). Het is echter niet plausibel dat uw wantrouwige nonkel u zo snel vertrouwde na enkele holle uitspraken, gezien het verleden van uw familie. Deze vaststellingen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw verklaringen betreffende uw ontvoering en ontsnapping.”*, stelt verzoeker dat zijn oom hem vertrouwde omdat hij wist dat hij niets slecht kan doen in een gebied dat volledig onder controle van Daesh staat en gezien zijn uitspraken over de taliban.

Door nogmaals te wijzen op zijn uitspraken over de taliban, beperkt verzoeker zich in wezen tot het herhalen van zijn eerder afgelegde verklaringen op het CGVS. Dit verweer is niet van die aard om een ander licht te werpen op de pertinente vaststelling in de bestreden beslissing dat het niet plausibel is dat verzoekers wantrouwige nonkel hem zo snel vertrouwde na enkele holle uitspraken, gezien het verleden van verzoekers familie.

Verzoeker beperkt zich verder tot de loutere bewering dat zijn oom hem vertrouwde omdat hij niets slecht kan doen in een gebied dat volledig onder controle van Daesh staat. Het loutere feit dat een gebied volledig onder controle van Daesh staat, maakt nog niet dat verzoeker, die, zo stelt hij, van zijn paternale oom een wapen kreeg om hem te bewaken, niets slecht kan doen. Dit geldt des te meer nu verzoeker door zijn oom werd meegenomen als gevangene uit wraak en wantrouwen voor de daden van zijn familie tegenover zijn oom. Het is dan ook niet aannemelijk dat verzoekers oom hem om reden dat het gebied volledig onder controle van Daesh stond, vertrouwde.

4.7.1.12. Betreffende het motief *“Op de volgende data werden brieven verzonden volgens de documenten die u voorlegt: 1443/2/14; 1443/2/29; 1444/2/8; 1444/2/17 en 1444/awal/28 (zie administratief dossier, groene map, document nr. 3). Dit komt overeen met de volgende data: 22 september 2021; 7 oktober 2021; 5 september 2022; 14 september 2022 en 24 oktober 2022 (zie administratief dossier, blauwe map, documenten nr. 7-11). Gevraagd wanneer de taliban de laatste brief kwamen afleveren, antwoordt u op de achtste dag van de tweede maand van 1444 (CGVS, p.19). Dit is echter de datum van de derde brief, niet de vijfde en laatste. Bovendien is de eerste brief gedateerd op 22 september 2021 en vraagt u zich te melden op 1400/6/30. Dit komt overeen met 21 september 2021 (zie administratief dossier, blauwe map, document nr.12). De tweede brief is gedateerd op 7 oktober 2021 en vraagt u zich te melden op 1400/6/13. Dit komt overeen met 4 september 2021 (zie administratief dossier, blauwe map, document nr. 13). Het is zeer opmerkelijk dat deze brieven u verzoeken zich te melden op een datum die reeds had plaatsgevonden op het moment van het betekenen van de brieven.”*, stelt verzoeker dat de taliban geen hooggeschoolde personen zijn, dat ze altijd fouten maken bij het vermelden van de datum. Verzoekers raadsman verwijst naar een brief van de Raad, die in een ander dossier aan hem werd gericht en die in onderhavige procedure bij het verzoekschrift wordt gevoegd, waarin gevraagd wordt om binnen vijftien dagen bepaalde handelingen te

stellen. Hij betoogt dat in deze brief evenmin een datum staat waaruit kan blijken wanneer deze brief is opgesteld en dat als de Raad met medewerkers die allemaal rechtsgeleerden zijn een brief stuurt zonder datum, het dan niet raar is wanneer de laaggeschoolde taliban een brief sturen waarin een foutieve datum vermeld staat.

Verzoeker beperkt zich vooreerst tot een loutere bewering dat de taliban geen hoogopgeleide personen zijn. Zelfs indien zou aangenomen worden dat de talibs die dreigbrieven opstellen geen hoogopgeleide personen zijn, werpt verzoeker met dit betoog geen ander licht op de pertinente vaststelling in de bestreden beslissing dat het zeer opmerkelijk is dat de dreigbrieven hem verzoeken zich te melden op een datum die reeds had plaatsgevonden op het moment van het betekenen van de brieven. Immers kan ook van een laaggeschoolde persoon verwacht worden dat hij in een dreigbrief een meldingsdatum vermeldt die in de toekomst ligt. Zelfs indien het zou gaan om een fout bij het vermelden van de datum, is het wel zeer opmerkelijk dat een dergelijke fout twee maal wordt gemaakt. Het feit dat de Raad een ongedateerde brief verzond in een ander dossier, doet geen afbreuk aan deze vaststellingen. Hierbij dient nog vastgesteld te worden dat het gaat om een beschikking die elektronisch verstuurd werd, waarbij in de beschikking onder meer vermeld wordt documenten over te maken *“dans un délai de quinze jours à partir de la notification de la présente ordonnance”* (vrije vertaling: *“binnen vijftien dagen na de betekening van deze beschikking”*), zodat het op een brief vermelden van een meldingsdatum die in het verleden ligt, geenszins kan vergeleken worden met een verwijzing naar een datum die wel degelijk, gelet op de elektronische betekening, kan bepaald worden en in de toekomst ligt.

4.7.1.13. Door louter te stellen dat hij foto's van zijn broer met S.M. voorlegde, dat deze foto's werden beschoten door de taliban en dat hij vreest om bij terugkeer eveneens door deze band vervolgd te worden, weerlegt verzoeker geenszins de pertinente motieven van de bestreden beslissing, die luiden als volgt: *“Omtrent de vijf beschoten fotokaders die u voorlegt, dient te worden opgemerkt dat u stelt dat er twee foto's zijn van uw broer en S.M. (...) in België (CGVS, p. 2 en 18-19). U getuigt dat S.M. (...) “zoals een commandant voor de Amerikanen” was (CGVS, p.18). Meer informatie over hem kan u niet geven. Gevraagd hoe uw broer S.M. (...) kent, antwoordt u dat uw broer vertelde dat hij S.M. (...) tweemaal in België zag (CGVS, p.19). U hebt echter nog niet aan uw broer gevraagd of hij S.M. (...) in Afghanistan reeds kende. U kan enkel toevoegen dat uw broer u vertelde dat hij S.M. (...) in België zag en wist dat hij een job had in Afghanistan (CGVS, p.19). U hebt geen verdere bewijsstukken omtrent S.M. (...) neergelegd, zoals was gevraagd (CGVS, p.20). Hierdoor kan niet zomaar geloof gehecht worden aan uw verklaringen omtrent deze persoon, of aan uw verklaringen over de band tussen deze persoon en uw broer. De fotokaders bevatten allen gaatjes, waarvan u getuigt dat de taliban deze zou hebben gemaakt door op de kaders te schieten (CGVS, p. 9 en 19). Dit kan echter gemanipuleerd zijn, bijgevolg hebben deze kaders geen bewijswaarde. Verder antwoordt u ook bevestigend op de vraag of de taliban S.M. (...) kenden toen ze de fotokaders beschoten. Aangemoedigd te vertellen hoe ze hem kenden, verklaart u: “Ze kenden hem. Misschien zeiden ze: dit is onze grote vijand” (CGVS, p.19). Dit is echter een hypothetische stelling, die niet bewijst of, hoe en vanwaar de taliban S.M. (...) zouden kennen. Uit deze vaststellingen en documenten kan aldus niets worden afgeleid over de voorgehouden problemen die u zou hebben meegemaakt. Daarbij is het weinig logisch dat u zich heeft ingespannen om foto's van uw broer H. (...) af te printen en in te kaderen waarop hij wordt afgebeeld in het buitenland én met een Amerikaan - en vijand van de taliban -, aangezien H. (...) reeds was gevlucht omwille van vrees voor de taliban. Dit ondermijnt de geloofwaardigheid van de bedreigingen van de taliban gericht aan u en uw familie omwille van H. (...)’s eerdere probleem enkel verder.”* Evenmin slaagt hij er met zijn betoog in om een ander licht te werpen op deze motieven.

Met het betoog dat hij videobeelden heeft voorgelegd van zijn huis waarin de taliban te zien is, weerlegt verzoeker geenszins de motieven van de bestreden beslissing waarin wordt gesteld dat uit de video's op usb-stick de voorgehouden problemen niet kunnen worden afgeleid, dat op enkele video's een huis wordt gefilmd, waaruit het CGVS niet kan opmaken dat het daadwerkelijk verzoekers huis is, noch wat er in is gebeurd en dat privéfoto's en -video's geen bewijswaarde hebben omdat foto- en videomateriaal gemanipuleerd kan worden.

Waar verzoeker betoogt dat hij een begin van bewijs heeft voorgelegd over zijn problemen met de taliban en Daesh en dat verweerder ten onrechte geen rekening heeft gehouden met deze bewijzen, laat hij na concreet toe te lichten met welke bewijzen verweerder ten onrechte geen rekening heeft gehouden. De Raad merkt op dat uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat verzoeker een kopie van het Belgisch paspoort en de Belgische identiteitskaart van zijn broer H., een attest onderwijs in Afghanistan, vijf dreigbrieven van de taliban, vijf beschoten fotokaders, een badge van zijn werk bij V. Gent, documenten van de psychologische problemen van zijn vader, een telefoonnummer van UNHCR, een gelegaliseerde geboorteakte en een usb-stick aan verweerder heeft voorgelegd. Uit de motieven van de bestreden beslissing, zoals weergegeven in punt 4.7.1.2., blijkt dat verweerder met al deze stukken rekening heeft gehouden en hierover heeft gemotiveerd.

Voorts kan uit het loutere feit dat verzoeker getracht heeft zijn verklaringen te ondersteunen met documenten, geenszins afgeleid worden dat zijn verklaringen ook oprecht zijn. Het loutere feit dat stukken worden voorgelegd leidt er niet *ipso facto* toe dat ze ook de waarachtigheid van de verklaringen aantonen.

4.7.1.14. Bij zijn aanvullende nota van 17 april 2024 legt verzoeker een stuk "*requisitorium kine*" van Samusocial Brussels voor, waarin wordt verwezen naar negen sessies kinesitherapie vanaf 13 december 2023. Hij licht dit stuk geenszins toe. Nog daargelaten de vaststelling dat dit geen medisch attest betreft, merkt de Raad op dat verzoeker blijkens de stukken van het administratief dossier in het kader van zijn verzoek geen vrees omwille van zijn gezondheidstoestand heeft aangehaald. Er kan niet blijken dat verzoeker op heden met ernstige medische problemen kampt, minstens toont hij dit zelf niet aan, laat staan dat verzoeker zou aantonen dat hij omwille van zijn gezondheidstoestand bij terugkeer naar Afghanistan dreigt te worden vervolgd of een reëel risico loopt op ernstige schade.

4.7.1.15. Uit wat voorafgaat kan besloten worden dat geen geloof kan worden gehecht aan het vluchtrelaas van verzoeker. Daarmee is dan ook komen vast te staan dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, §4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoeker.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebrachte vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

4.7.1.16. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofdte van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

Gelet op het feit dat geen geloof kan worden gehecht aan het vluchtrelaas van verzoeker, kan hij ook niet steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

4.7.2. Betreffende de vrees wegens (gepercipieerde) verwestering

4.7.2.1. Verzoeker stelt dat de taliban weten dat alle asiolverhalen van de Afghaanse asielzoekers tegen de taliban zijn, dat er rekening gehouden moet worden met een rapport van DRC over 'Marginalised groups', dat het gegeven dat hij na de machtswijziging nog steeds in Europa woont een bewijs is dat hij niet loyaal is aan het regime van de taliban. Hij meent dat in zijn geval het voordeel van de twijfel gerechtvaardigd is, daar hij vervolgingsfeiten zal meemaken omwille van zijn verblijf in Europa. Verzoeker herhaalt dit betoog gedeeltelijk in zijn aanvullende nota van 17 april 2024 en benadrukt opnieuw dat hij bij terugkeer zal vervolgd worden door de taliban.

4.7.2.2. Op basis van de objectieve landeninformatie, die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, kan volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De *de facto*-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving. De conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada houdt steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingend geworden. In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 26).

De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de facto*-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 21). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het 'Taliban General Directorate of Intelligence' (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 24).

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam, streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om westers seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 94, 101).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De *de facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de facto*-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, *Afghanistan security situation*, augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 41 ev.). Verder is laster en ongefundeerde kritiek op de *de facto*-regering verboden, moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hidjab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 24).

Er bestaan lokale verschillen in de handhaving van de opgelegde decreten, instructies en regels (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 45-48 en EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 22 en 24-25).

Gelet op de grote interne variatie is het voor de Afghaanse bevolking niet steeds duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en is er volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm. Instructies zijn vaak opzettelijk vaag geformuleerd, zijn vaak niet schriftelijk en worden gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder via de persoonlijke sociale mediakanalen van talibanverantwoordelijken en in media-interviews, waardoor de juridische aard niet altijd duidelijk is. Een aantal bronnen wijzen op lokale variatie in de toepassing van sommige regels, zoals de verplichting voor vrouwen om begeleid te worden door een '*mahram*'. Er wordt ook melding gemaakt van tegenstrijdige communicatie door de taliban en over de mogelijkheid om bepaalde aankondigingen te omzeilen (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 22). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels dan weer uitgebreider dan was voorzien door het *de facto*-ministerie in Kabul (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 95, geciteerd in CEDOCA, *COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban*, 14 december 2023).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en '*hudud*'- en '*qisas*'-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 27).

In het bijzonder wat betreft '*zina*' – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijks seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. '*Zina*' is één van de '*hudud*'-misdaaden (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 35, 87-88 en 95-96). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van '*zina*' en dat het moeilijk is cijfers te vinden van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke '*hudud*'-misdaad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, *"Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban's second Emirate"*, van 15 juni 2022 in EUAA, *Afghanistan security situation*, augustus 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van *"wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing"*, waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA, *Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*, p. 17). UNAMA rapporteerde 63 gevallen van zweepslagen uitgesproken door een *de facto*-rechtbank in de periode 15 augustus 2021 tot 24 mei 2023, die betrekking hadden op 394 slachtoffers; AW rapporteerde 56 gevallen van zweepslagen in de periode oktober 2022 tot september 2023 en Rawadari rapporteerde 69 personen die zweepslagen hadden gekregen in de eerste zes maanden van 2023. UNAMA rapporteerde later dat publieke lijfstraffen bleven uitgevoerd worden in de periode juli tot september 2023 (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot *'qisas'*-straffen, 37 tot steniging en 103 tot *'hudud'*-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 130).

Een professor aan de American University of Afghanistan wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer 'soepele' bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, *ad-hoc*-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de *de facto*-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, *Taliban's impact on the population*, juni 2022, p. 23-24 en EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 20). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (*"Ministry of Communications and Information Technology"*) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met *"immorele inhoud"* te beperken (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 44, 80, 116). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons wordt bekeken (Denmark, DIS, Afghanistan, *Taliban's impact on the population*, juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. Zoals verzoeker in zijn verzoekschrift aanvoert, benadrukte de opperste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de *"geloofsethiek en denkwijze"* van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, *"Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada"*, 8 december 2021 in EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd

als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en volgens het Algemeen Ambtsbericht is het onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, aangezien de informatie hierover beperkt en anekdotisch is (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 53-55; Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 148-149; CEDOCA, *COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban*, 14 december 2023, p. 36). Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban's impact on the population*, juni 2022, p. 23 en 38 in EUAA, *Afghanistan: targeting of individuals*, augustus 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*, juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat dit ook wordt gereflecteerd in de wijze waarop de nieuwe *de facto*-autoriteiten het land besturen. Er is een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen zijn mogelijk en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (CEDOCA, *COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban*, 14 december 2023, p. 36).

Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 55). Bronnen geven ook aan dat individuen die als "verwesterd" worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als "verraders" of "ongelovigen".

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA, *Afghanistan targeting of individuals*, augustus 2022, p. 51, EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid:

- (1) personen "die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden", dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (2) personen die "verwesterd" zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht. Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort. Voor personen die worden beticht van 'zina' kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de *Country Guidance: Afghanistan* van de EUAA wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De Raad kan de richtsnoeren van EUAA waarnaar verweerder in de bestreden beslissing verwijst, bijtreden (EUAA, *Country Guidance: Afghanistan*, januari 2023, p. 21 en 72-79). De actualisatie van de landeninformatie door middel van de aanvullende nota van de commissaris-generaal doet niet anders besluiten.

4.7.2.3. In de bestreden beslissing overweegt het CGVS hieromtrent betreffende verzoeker:

"In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt."

4.7.2.4. Bij zijn aanvullende nota van 17 april 2024 voegt verzoeker de volgende stukken:

- een inschrijvingsformulier van Ligo, waaruit blijkt dat verzoeker tijdens het schooljaar 2022-2023 ingeschreven was voor lessen Nederlands;
- een overzicht uit Dolsis, waaruit blijkt dat hij in de periode van 1 januari 2022 tot 1 december 2023 bij verschillende werkgevers tewerkgesteld was;
- een attest van M.D.B., operations manager bij G.L.B., van 23 oktober 2023, waarin wordt verklaard dat verzoeker op het ogenblik van het opmaken van het attest tewerkgesteld is bij G.L.B. op basis van interim contracten;
- een attest van Fedasil van 16 april 2024, waaruit blijkt dat verzoeker tijdens zijn verblijf in het Observatie- en Oriëntatiecentrum in Sint- Pieters-Woluwe regelmatig heeft deelgenomen aan de cursussen die daar werden georganiseerd;
- een kopie van "Temporay badge 4791" van V.C.G.;
- foto's van verzoeker met, zo stelt hij, zijn Belgische vrienden en vriendin.

Hij stelt dat deze stukken aantonen dat hij totaal vervreemd is van Afghanistan, dat deze stukken zijn verwestering aantonen en aantonen dat hij geïntegreerd is en een terugkeer voor hem geen optie is.

4.7.2.5. *In casu* dient te worden vastgesteld dat verzoeker nalaat *in concreto* aan te tonen dat hij bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat hij daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan, te meer hij zijn vormende jaren heeft doorgebracht in Afghanistan en minstens tot zijn 22 jaar in Afghanistan heeft verbleven alwaar hij tot de negende graad naar school ging (persoonlijk onderhoud CGVS, p. 4), waaruit kan worden afgeleid dat hij in Afghanistan gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. De duur van zijn verblijf in België sinds februari 2022, *in casu* bijna 2,5 jaar, is verder dermate kort dat niet kan worden aangenomen dat verzoeker dermate is verankerd in de Belgische samenleving dat hij geen sterke voeling meer zou hebben met zijn land van herkomst en niet langer bekend zou zijn met de Afghaanse normen en waarden. Zodoende kan niet worden aangenomen dat verzoeker totaal

vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Hierbij wordt nog aangestipt dat verzoeker niet aantoont dat hij bij terugkeer niet meer kan rekenen op enig familiaal en sociaal netwerk in Afghanistan. Verzoeker betoogt weliswaar dat zijn familie gevlucht is naar Pakistan door de agressie van de taliban en dat zijn gezin in Pakistan volledig van hem ten laste is, maar de bij zijn aanvullende nota van 17 april 2024 voorgelegde overschrijvingsbewijzen tonen slechts aan dat hij geld heeft overgemaakt aan personen, anderen dan zijn familieleden, die in Pakistan wonen. Het betoog van verzoekers raadsman ter terechtzitting dat verzoekers familieleden zelf geen identiteitskaart hebben en dat verzoeker ze aldus niet rechtstreeks geld kan sturen, doet aan deze vaststelling geen afbreuk. Uit de voorgelegde overschrijvingsbewijzen blijkt niet dat verzoekers familieleden thans in Pakistan zouden verblijven. Ook het bij zijn verzoekschrift voorgelegde stuk "*Application for pre-Screening process*" van Society For Human Rights and Prisoners Aid Pakistan van 4 september 2023, met louter de vermelding van de voornaam van verzoekers broer S., toont dit niet aan. Evenmin blijkt dit uit het louter voorleggen bij het CGVS van een "*telefoonnummer van UNCHR*". Verzoeker toont niet aan dat zijn familieleden naar Pakistan zijn gevlucht.

Verzoeker verklaarde nog contact te onderhouden met zijn broer S. en zijn maternale nonkel (persoonlijk onderhoud CGVS, p. 5).

Betreffende de door verzoeker bij zijn aanvullende nota van 17 april 2024 voorgelegde stukken omtrent zijn tewerkstelling, zijn inschrijving voor het volgen van Nederlandse lessen en zijn deelname aan cursussen gegeven in het Observatie- en Oriëntatiecentrum, besluit de Raad dat, alhoewel verzoekers inspanningen tot integratie lovenswaardig zijn, verzoeker hiermee niet aantoont dat hij dermate is verwesterd dat hij zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, dan wel dat hij als dusdanig zal worden gepercipieerd. Deze stukken tonen immers geenszins een daadwerkelijke verwestering aan, *i.e.* een internaliseren van westerse waarden en normen, noch kan zijn tewerkstelling en zijn kennis van de Nederlandse taal op afdoende wijze een toegeschreven verwestering aannemelijk maken.

De Raad merkt op dat de voorgelegde foto's door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. Zelfs indien kan aangenomen worden dat verzoeker op voornoemde foto's afgebeeld staat met zijn Belgische vrienden en vriendin, volstaan deze foto's niet om aan te tonen dat hij zich een bepaalde levensstijl heeft eigen gemaakt waardoor er in zijn hoofde sprake is van gewijzigd gedrag, een houding of een uiterlijk die zouden kunnen worden beschouwd als fundamentele kenmerken van zijn identiteit en waarvan niet zou kunnen worden geëist dat hij deze opgeeft, noch dat deze niet te verenigen zijn met de in Afghanistan geldende beperkingen die zijn gebaseerd op de islamitische waarden en normen.

Verzoeker, die simpelweg verwijst naar zijn tewerkstelling in België en zijn inschrijving voor lessen Nederlands, maakt niet aannemelijk dat zijn levenswijze bijzonder belangrijk is voor hem en een wezenlijk bestanddeel vormt van zijn identiteit of zijn morele integriteit. Verzoeker geeft, behalve zijn verwijzing naar zijn tewerkstelling in België en zijn inschrijving voor lessen Nederlands, en de bewering dat hij hier geïntegreerd is, geen enkele concrete invulling aan zijn zelf ingeroepen verwestering. Hij is aldus niet in staat om *in concreto* aan te tonen dat in zijn hoofde sprake is van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen waardoor hij bij terugkeer naar Afghanistan met een redelijke mate van waarschijnlijkheid door de traditionele Afghaanse maatschappij en de taliban zal worden gepercipieerd als niet-conformerend aan de aldaar heersende waarden en normen én omwille daarvan zal worden gevisieerd/vervolgd.

De uiteenzetting van verzoekers vermeende verwestering is te summier en te beperkt en mist bovendien de nodige verdere stoffering, onderbouwing, concretisering en uitwerking om enige (toegeschreven) verwestering aannemelijk te maken. Het komt hierbij niet aan de Raad om te gissen naar bepaalde gedragingen die verzoeker zich al dan niet zou hebben eigen gemaakt.

Uit de stukken van het administratief dossier blijken ook geen andere concrete elementen op grond waarvan zou kunnen worden besloten dat verzoeker zich door zijn verblijf van bijna 2,5 jaar in België fundamentele westerse maatschappelijke normen en waarden heeft geïnternaliseerd die raken aan zijn identiteit en morele integriteit waardoor een vrees voor vervolging of het risico op het lijden van ernstige schade in zijn hoofde zou kunnen worden vastgesteld.

Verzoeker toont, door louter te betogen dat hij hier geïntegreerd is en dat een terugkeer geen optie is, niet aan dat hij zich een bepaalde levensstijl heeft eigen gemaakt waardoor er in zijn hoofde sprake is van een gewijzigd gedrag, een houding of een uiterlijk die zouden kunnen worden beschouwd als fundamentele kenmerken van zijn identiteit en waarvan niet zou kunnen worden geëist dat hij deze opgeeft, noch dat deze

niet te verenigen zijn met de in Afghanistan geldende beperkingen die zijn gebaseerd op de islamitische waarden en normen.

4.7.2.6. Verder maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij voor zijn vertrek uit Afghanistan reeds in die mate in het vizier is gekomen dat hij in de specifieke negatieve aandacht stond van de taliban, gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn relaas (zie *supra*). Evenmin zijn er andere indicaties die daarop wijzen. Nu niet aannemelijk wordt gemaakt dat verzoeker Afghanistan verliet omwille van persoonlijke problemen met de taliban, zoals hierboven vastgesteld, blijkt niet dat hij bij terugkeer naar dit land omwille van een vooraf bestaand probleem met de taliban of zijn lokale gemeenschap een risico zou lopen om te worden gevisieerd door de taliban. Daar geen geloof wordt gehecht aan verzoekers vluchtrelaas en de beweerde problemen met de taliban, kan niet worden aangenomen dat de taliban erg goed op de hoogte zullen zijn van verzoekers afwezigheid en terugkeer.

Er wordt voorts niet betwist dat Afghanen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan door de taliban of de maatschappij met argwaan worden bekeken en kunnen worden geconfronteerd met stigmatisering, discriminatie of uitstoting. De Raad herhaalt dat stigmatisering, discriminatie of uitstoting slechts in uitzonderlijke gevallen kunnen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Wat betreft de negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders uit het Westen blijkt nergens uit de voorhanden zijnde informatie dat dit gegeven op zich aanleiding zou geven tot daden van vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld (EUAA, *Country Guidance: Afghanistan*, januari 2023, die verwijst naar de EASO “*COI query Afghan nationals perceived as ‘Westernised’*”, 2 september 2020 met link naar het onderzoek van F. Stahlmann). Verzoeker reikt echter in het kader van zijn beschermingsverzoek geen concrete elementen of aanwijzingen aan dat hij bij een eventuele terugkeer uit Europa door zijn familie of zijn lokale gemeenschap zou worden verstoten, laat staan dat er in zijn hoofde sprake zou kunnen zijn van een uitzonderlijke situatie die kan worden gelijkgesteld met vervolging of ernstige schade.

Hierboven werd reeds gesteld dat uit de landeninformatie niet volgt dat voor elke Afghaan die terugkeert louter omwille van zijn verblijf in het buitenland een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen noch dat elke Afghaan louter omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele en sociale normen heeft overschreden. Verzoeker brengt geen concrete elementen aan waaruit het tegendeel kan blijken. Hij brengt ook geen concrete elementen bij waaruit blijkt dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan als verwesterd zou worden gepercipieerd, laat staan dat hij *in concreto* aannemelijk zou maken dat hij daardoor dreigt te worden gevisieerd, gestigmatiseerd en/of vervolgd. Gelet op wat voorafgaat brengt verzoeker in het kader van zijn verzoek geen concrete elementen bij waaruit blijkt dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zou worden gevisieerd omwille van zijn verblijf in Europa.

4.7.2.7. Waar verzoeker in zijn aanvullende nota van 17 april 2024 verwijst naar arrest nr. 290 024 van de Raad van 8 juni 2023, stelt dat dit arrest volledig van toepassing is op zijn situatie en meent dat het argument dat arresten in continentale rechtssystemen geen precedentenwerking hebben niet dienstig kan ingeroepen worden daar dit dossier niet over een individu gaat maar over alle Afghanen die gevisieerd worden door de hoogste religieuze leider van de taliban, kan hij niet gevolgd worden. Nog daargelaten het feit dat het desbetreffende dossier wel degelijk over een individu gaat, ziet de Raad niet in waarom er niet zou kunnen op gewezen worden dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben (RvS 21 mei 2013, nr. 223.525; RvS 16 juli 2010, nr. 5.885 (c); RvS 18 december 2008, nr. 3.679 (c)). Daarnaast kan verzoeker geenszins dienstig laten uitschijnen dat uit het voormelde arrest zou blijken dat het niet gaat over het individu en dat alle Afghanen gevisieerd worden door de hoogste religieuze leider van de taliban. In het voormelde arrest wordt immers onder meer uitdrukkelijk gesteld “*Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.*” en “*Bij de beoordeling van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor de verzoekende partij om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, moeten haar individuele en concrete omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene landeninformatie aldaar, zoals beschreven in objectieve bronnen.*” Verzoeker toont niet *in concreto* aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van het vernoemde arrest kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken.

4.7.2.8. Aangezien hierboven werd vastgesteld dat niet kan worden aangenomen dat verzoeker is verwesterd of dat hij als dusdanig zal worden beschouwd, is de vraag of de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging omwille van een (toegeschreven) verwestering al dan niet verband houdt met het Vluchtelingenverdrag op grond van het behoren tot een welbepaalde sociale groep, godsdienst of politieke overtuiging, dan ook niet relevant noch dienstig.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, §4 van de Vreemdelingenwet.

Gelet op verzoekers individuele omstandigheden kan *in casu* niet worden aangenomen dat hij dient te vrezen voor vervolging of ernstige schade omwille van een terugkeer uit Europa en/of een (toegeschreven) verwestering en/of een (toegeschreven) overschrijding van religieuze, morele en/of sociale normen.

4.7.3. Betreffende de socio-economische en humanitaire situatie

4.7.3.1. Artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet vormt de omzetting van artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EG (heden de richtlijn 2011/95/EU).

Het begrip “ernstige schade” in dit artikel heeft betrekking “*op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade*”, met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Voormeld artikel stemt in beginsel overeen met artikel 3 van het EVRM en moet dan ook worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak hierover van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM) (HvJ 17 februari 2009 (GK), C- 465/07, Elgafaji, pt. 28, 32). Het Hof van Justitie heeft hierbij evenwel genuanceerd dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EG (heden de richtlijn 2011/95/EU) niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM.

Er moet voor de uitlegging van artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83, naast de doelstellingen van die richtlijn, ook rekening worden gehouden met een aantal elementen eigen aan de context van die bepaling.

Uit een samenlezing van de bewoordingen in voormelde richtlijn en de rechtspraak van het Hof van Justitie blijkt duidelijk dat de ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, §1 van de Vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, M.P., pt. 51 en 57-58).

Verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, hetgeen in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C- 542/13, M'Bodj, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, Ahmedbekova e.a., punt 49).

Uit wat voorafgaat volgt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor. Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de *Country Guidance: Afghanistan* van EUAA van januari 2023 (p. 111: “*Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.*”).

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof. Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bv. in het kader van een kindhuwelijk of handel in kinderen, waar de actor-vereiste eveneens is vervuld.

De kernvraag is of de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van derden, *in casu* de actoren vermeld in artikel 48/5, §1 van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen.

Na lezing van alle objectieve landeninformatie die ter beschikking wordt gesteld door beide partijen, kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de preciaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afghaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperioden, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de Covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevrozing van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Ten slotte zijn er milieuomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend worden veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan worden veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet.

4.7.3.2. Verzoeker brengt geen elementen aan die tot een andersluidende conclusie kunnen leiden.

4.7.3.3. Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt gevisieerd of dat hij behoort tot een groep van gevisieerde personen; hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren. Hij toont dit evenmin aan door te wijzen op het feit dat hij zal terugkeren na een verblijf in Europa.

Hierbij wordt nog volledigheidshalve aangestipt dat verzoeker niet aantoont dat hij bij terugkeer niet meer kan rekenen op enig familiaal en sociaal netwerk in Afghanistan. Zoals uiteengezet in punt 4.7.2.5. toont verzoeker immers niet aan dat zijn familieleden niet langer in Afghanistan verblijven. Bovendien merkt de Raad op dat verzoeker nog contact heeft met zijn broer S. en maternale oom (persoonlijk onderhoud CGVS, p. 5).

Betreffende zijn verwijzing naar het feit dat hij zal terugkeren na een verblijf in Europa, wijst de Raad er ook nog op dat uit wat voorafgaat is gebleken dat niet kan worden aangenomen dat verzoeker dient te vrezen voor vervolging of ernstige schade omwille van een terugkeer uit Europa en/of een (toegeschreven) verwestering en/of een (toegeschreven) overschrijding van religieuze, morele en/of sociale normen.

Verzoeker verwijst in zijn aanvullende nota van 17 april 2024 naar een artikel van Stockholm Khaama "Swedish Committee halts activities in Afghanistan amid rising pressure" van 17 maart 2024 en UNAMA "Report on Afghanistan" van maart 2024. Verzoeker betoogt dat de taliban 2,5 jaar aan de macht zijn en ze zelfs op 15 maart 2023 The Swedish Committee hebben weggejaagd uit Afghanistan alsook dat uit het verslag van UNAMA blijkt dat de situatie in Afghanistan op vele vlakken verslechterd is, vooral nu 69% van de bevolking onder de armoedegrens leeft. De Raad wijst erop dat verzoeker het risico om in een situatie van verregaande deprivatie terecht te komen, *in concreto* aannemelijk moet maken. Er mag immers van hem worden verwacht dat hij concrete, op zijn persoon betrokken elementen of feiten aanreikt waaruit zou blijken dat hij persoonlijk omwille van zijn profiel dreigt te worden gevisieerd of vervolgd bij een terugkeer naar Afghanistan. Dit is echter, door het louter verwijzen naar bovenvermeld artikel en rapport, *in casu* niet het geval.

4.7.3.4. Gelet op wat voorafgaat, concludeert de Raad dat het risico voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan terecht te komen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting, in deze stand van zaken niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het voorgaande neemt niet weg dat een terugkeer van verzoeker naar Afghanistan omwille van de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie aldaar nog steeds aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM.

Zulke mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM valt *in casu* buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

4.7.4. Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Hij maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Afghanistan zou hebben gekend. Het betoog van verzoeker en de door hem aangebrachte landeninformatie kan niet anders doen besluiten.

4.7.5. Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

4.8. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet

4.8.1. Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c) van de richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28).

4.8.2. Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door beide partijen bijgebrachte en geciteerde landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Waar vóór de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan was te wijten aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en '*Islamic State Khorasan Province*' (hierna: ISKP) anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Hoewel de taliban het hele Afghaanse grondgebied controleren, bestaan er heden nog twee parallelle niet-internationale gewapende conflicten in Afghanistan, enerzijds tussen de taliban en de '*National Resistance Front*' (hierna: NRF) en anderzijds tussen de taliban en ISKP.

Niettegenstaande deze twee gewapende conflicten, is het niveau van willekeurig geweld sinds de machtsovername van de taliban significant gedaald en is het geweld dat actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard.

De belangrijkste werkterreinen van de NRF en andere verzetsgroepen bevonden zich oorspronkelijk in het noordoosten, voornamelijk in de provincie Panjshir en aangrenzende gebieden. In 2022 breidden ze hun activiteiten verder naar het noorden uit, met name naar de provincies Takhar en Badakhshan.

NRF maakt voornamelijk gebruik van guerrilla-oorlogstactieken en *hit and run*-aanvallen gericht op *checkpoints* en buitenposten van de taliban. ISKP neemt zijn toevlucht tot aanvallen op veiligheidskonvooien, controleposten en personeel van de taliban, waarbij vaak gebruik wordt gemaakt van '*Improvised Explosive*

Devices' (IED's). Daarnaast is ISKP ook verantwoordelijk voor verscheidene aanvallen op personen met uiteenlopende profielen (voormalige 'Afghan National Defense and Security Forces' (hierna: ANSF), activisten, enz.) en aanvallen op de sjiitische minderheid in stedelijke gebieden. Ook de taliban onderneemt doelgerichte acties tegen leden van de voormalige ANSF alsook tegen ex-overheidsmedewerkers. De activiteiten van de taliban tegen ISKP omvatten het opzetten van controleposten, huiszoekingen, moorden en gedwongen verdwijningen van vermoedelijke ISKP-leden, waaronder leden van salafistische gemeenschappen.

Wat betreft 2023 wordt er voor de eerste helft van dat jaar gewag gemaakt van een daling in de activiteiten van verzetsgroepen waarbij NRF wordt omschreven als 'verzwakt' na taliban-acties tegen deze groep (EUAA, *Afghanistan: Country Focus*, december 2023, p. 31).

Ook het aantal ISKP-aanvallen nam aanzienlijk af in de referentieperiode juli 2022 tot en met september 2023, en dit na taliban-operaties tegen deze groep. Tevens worden de capaciteiten van ISKP omschreven als 'verminderd' en 'beperkt'. ISKP is hoofdzakelijk nog actief in het oosten alsook in Kabul en enkele noordelijke gebieden. Ze viseren daarbij voornamelijk talibanstrijders, taliban-functionarissen, religieuze leiders en bepaalde etnisch-religieuze minderheden zoals Shia Hazara en Sikhs alsook buitenlandse doelwitten (incl. de Russische en Pakistaanse Ambassade en een Chinees hotel in de stad Kabul) (EUAA, *Afghanistan: Country Focus*, december 2023, p. 32-34).

In de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 vonden er volgens de UCDP-gegevens 825 veiligheidsincidenten, *i.e.* 'incidents with at least one recorded fatality', over het hele land plaats waarbij het aantal dodelijke burgerslachtoffers, in die periode, wordt geschat op 1 270 in totaal, waarvan de meesten vielen in de provincie Kabul (459), gevolgd door Kunduz (179), Balkh (92), Herat (92), Kandahar (89) en Panshir (79) (EUAA, *Country Guidance: Afghanistan*, januari 2023, p. 122-123).

ACLED documenteerde 2635 veiligheidsincidenten tijdens de referentieperiode van 15 augustus 2021 - 21 oktober 2022, waarvan 1 164 gecodeerd werden als 'gevechten', 994 als 'geweld tegen burgers', en 477 als 'explosies/geweld op afstand' (EUAA, *Country Guidance: Afghanistan*, januari 2023, p. 122). Daarbij zouden minstens 4 602 doden zijn gevallen, waarvan 842 in het kader van geweld tegen burgers (EUAA, *COI Query Afghanistan*, november 2022, p. 10).

Wat betreft de referentieperiode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 documenteerde de UCDP 781 incidenten waarbij de meeste incidenten plaatsvonden in de provincie Kabul, gevolgd door de provincies Takhar en Panjshir en verder Baghlan en Nangarhar op respectievelijk de vierde en vijfde plaats (EUAA, *Afghanistan: Country Focus*, december 2023, p. 30).

UCDP rapporteert in deze periode 619 burgerdoden als gevolg van 302 incidenten (EUAA, *Afghanistan: Country Focus*, december 2023, p. 36).

In de referentieperiode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 documenteerde ACLED 1 618 veiligheidsincidenten waarvan de meesten vielen in de provincie Kabul, gevolgd door de provincies Takhar en Panjshir en verder Badakhshan en Baghlan op respectievelijk de vierde en vijfde plaats (EUAA, *Afghanistan: Country Focus*, december 2023, p. 29-30).

In Kabul werden door UCDP 108 incidenten gedocumenteerd met 165 burgerdoden (EUAA, *Afghanistan: Country Focus*, december 2023, p. 34).

ACLED registreerde in totaal 189 doden als gevolg van explosies/afstandsgerelateerd geweld in de provincie Kabul, in tegenstelling tot het totale aantal van 537 doden in heel Afghanistan als gevolg van explosies/afstandsgerelateerd geweld. Bij het opnemen van 'gevechten' en 'geweld tegen burgers' wijzen ACLED-gegevens op 336 doden in de provincie Kabul. De 41 geregistreerde gevechten in de provincie hadden voornamelijk betrekking op confrontaties tussen de taliban en ISKP, en de taliban en NRF en AFF.

UNAMA registreerde in de periode tussen 15 augustus 2021 en 30 mei 2023 in totaal 3 774 burgerslachtoffers (waarvan 1 095 dodelijke en 2 679 gewonden), wat een significante daling is in vergelijking met de vorige jaren (EUAA, *Afghanistan security situation*, augustus 2022, p. 62, en UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*, juni 2023). Hiervan viel meer dan drie vierde (2 814 slachtoffers) te betreuren bij IED's-aanvallen op bevolkte gebieden, zoals gebedshuizen, markten en scholen. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ondanks een aanzienlijke daling van het aantal conflict gerelateerde burgerslachtoffers in Afghanistan sinds 15 augustus 2021, is er geen overeenkomstige daling van de burgerschade veroorzaakt door zelfmoordaanslagen. Uit de cijfers van UNAMA blijkt niet alleen dat er nog steeds burgerslachtoffers vallen als gevolg van dergelijke aanvallen, maar ook dat de dodelijkheid van zelfmoordaanslagen sinds 15 augustus 2021 is toegenomen, waarbij een kleiner aantal aanvallen een groter aantal burgerslachtoffers maakt (UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*, juni 2023).

De VN *Human Rights Council* stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19

augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 91%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022 en is vooral merkbaar in plattelandsgebieden, waar voorheen veel confrontaties tussen de taliban en het voormalige ANSF plaatsvonden.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

De significante daling van het aantal geweldsincidenten gaat bovendien gepaard met een significante daling in het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername door de taliban keerden veel van de nieuwe ontheemden terug naar hun regio van herkomst. De IOM meldde dat van augustus tot eind 2021 in totaal 2 194 472 ontheemden naar hun herkomstregio's zijn teruggekeerd (EUAA, *Country Guidance: Afghanistan*, januari 2023, p. 124).

Ontheemding wegens conflictgerelateerd geweld is afgenomen en vindt zijn oorzaak momenteel eerder in de moeilijke economische situatie en natuurrampen. UNHCR documenteerde 274 012 ontheemden die in 2022 zijn teruggekeerd naar hun regio's van herkomst en IOM maakt gewag van 1 525 577 ontheemden die in 2022 zijn teruggekeerd naar hun herkomstregio's (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 41).

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de *Country Guidance: Afghanistan* van de EUAA van januari 2023 en is gelet op de informatie opgenomen in de *Afghanistan Country Focus* van de EUAA van december 2023 nog steeds actueel.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Nangarhar. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat het geweld aldaar een hoog niveau bereikt, waardoor er een hogere mate aan persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te nemen dat een burger, wanneer hij terugkeert naar het grondgebied, een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging van zijn leven of vrijheid. Voorgaande ligt in dezelfde lijn van de *Country Guidance: Afghanistan* van de EUAA van januari 2023.

4.8.3. Verzoeker brengt *in casu* geen informatie bij die een ander licht kan werpen op voorgaande analyse die gebaseerd is op de beschikbare actuele landeninformatie.

De Raad merkt voorts op dat verzoeker geen concrete persoonlijke omstandigheden uiteenzet, die volgens hem het risico om slachtoffer van willekeurig geweld te worden verhogen. Het komt niet aan de Raad toe om dit in de plaats van verzoeker in te vullen. In de mate dat verzoeker zou verwijzen naar zijn verblijf in het Westen of zijn vluchtrelaas, verwijst de Raad naar wat hieromtrent reeds werd vastgesteld in de voorgaande punten.

4.8.4. Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

4.9. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.10. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de adjunct-commissaris op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

4.11. Waar verzoeker de schending van artikel 3 van het EVRM aanvoert, moet beklemtoond worden dat *in casu* het onderzoek wordt beperkt tot de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is niet aan de orde.

4.12. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het CGVS uitvoerig werd gehoord. De Raad herhaalt dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud de mogelijkheid kreeg zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, hij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hij heeft zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk

die het Pashtou machtig is. De Raad stelt verder vast dat de adjunct-commissaris zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst en op alle dienstige stukken. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt.

4.13. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, §1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf juli tweeduizend vierentwintig door:

N. VERMANDER, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

N. VERMANDER